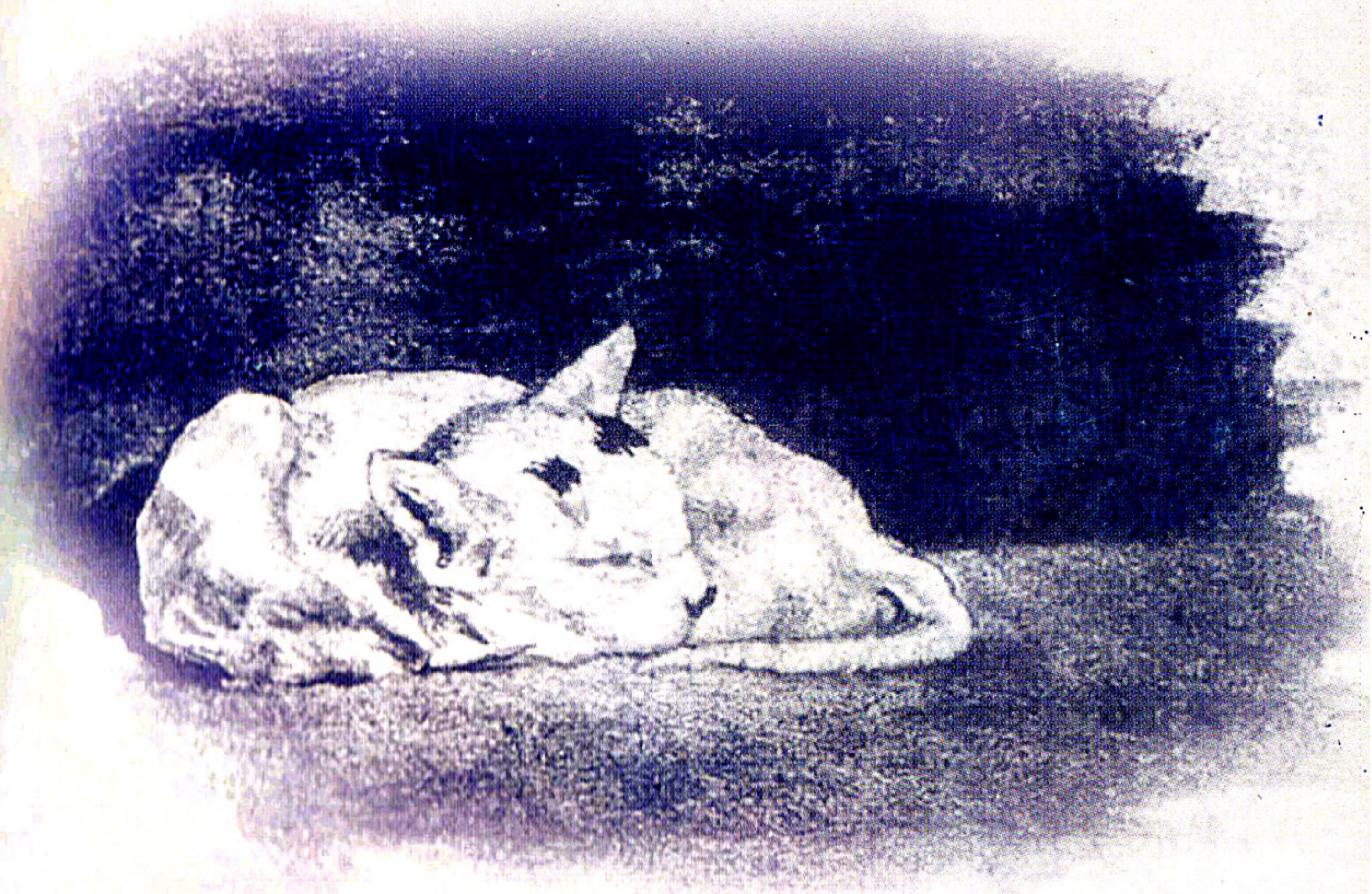
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

సెప్టెంబరు 2021

జంతు ప్రపంచం

(జంతువులపై మదర్)

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం :

జీవితం యెడల మానవజాతికి, మానవుడు సమస్తానికీ కేంద్రమనే ఒక గట్టి దృక్పథం వుంది. భువి వనరులపై కేవలం దాదాపు పూర్తిగా హక్కు వున్న అత్యున్నత, అత్యుత్తమ జాతి మనమేనని నమ్ముతున్నాం. భువిపై వున్న సమస్త యితర వస్తువులు, జీవులు కేవలం మనకు సేవజేయడానికి, మనకు సుఖాన్నివ్వడానికే వున్నాయని కూడా మనం నమ్ముతున్నాం. మనమే కేంద్రమనీ, భగవంతుడు సైతం కేవలం మన అభిలాషలు, వాంఛలు నెరవేర్చడానికి, సంతృప్తి పరచడానికే వున్నాడని నమ్ముతున్నాం. ఈ అజ్ఞానం, పొగరుబోతుతనం పృథ్విని అధికంగా కొల్లగొట్టడానికి దారితీసాయి, అప్పుడప్పుడు, తీవ్రమైన విధానాల ద్వారా ప్రకృతి సరిదిద్దవలసిన, మనిషి తయారు చేసిన అసమతుల్యతలకు, క్షుద్రతలకు దారితీసాయి. జంతువులకు వృక్షాలకు, మొక్కలకు కూడా జీవించే హక్కున్నదని గ్రహించవలసిన సమయం బహుశా వచ్చిందేమో, మనకంటే అధికంగా గాకపోయినా మనలాగానైనా దైవంతో ప్రేమించబడే జీవులుగా వాటిని ఆదరించవలసిన సమయం బహుశా వచ్చిందేమో. జంతుజీవనాన్ని యధార్థరీతిలో అర్థం చేసుకొనడానికి, అలాగే, జంతువుల యెడల దివ్యమాతకు గల ప్రేమకు సంబంధించి ఉత్తేజం కలిగించే కథనాలకు యీ సంచిక అంకితం చేయబడింది.

అనువాదం : కె.వి రావు

9849929254

మహాలక్ష్మి - సర్వజీవుల అమృతమయి ప్రియమాతా ఇది నాకర్థంకావడం లేదు, "ఈ మహాలక్ష్మి శక్తికి మించి మూర్తీభవించిన జీవుల హృదయానికి ఆకర్షీయణమైన దివ్యశక్తి ఏదీ లేదు."

అంటే మానవులు, మరొకవిధంగా చెప్తే భువిపై మానవులు భువిపై జీవులన్నీ అంటే... జంతువులన్నీ కూడా అని అర్థం. శ్రీమాత జంతువులను చాలా ఎక్కువగా ఆపేక్షిస్తారు, అవి కూడా శ్రీమాతను ప్రేమిస్తాయి, క్రూర మృగాలు సైతం వారితో సాధుత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తాయి, అందుకే 'మానవులకు' బదులుగా దేహధారులైన జీవులు భువిపై శరీరంతో ఉన్న జీవులు అనే పదాన్నుపయోగించారు.

CWM 1 : 367

శ్రీమాత

జంతుజాతి

అంతరాత్మిక మౌలికాంశం

శ్రీ అరవిందులు : సృష్టిలో తానే గొప్ప జీవిననుకోవడం మనిషి అజ్ఞానమే. చాలా కుక్కలలో మనుషులకన్నా చురుకైన చైత్య పురుష ఉంటుంది. జంతువులు వ్యక్త పరచే ప్రేమలో అంతరాత్మిక మూలకం ఉందని నేను చెప్తే మీరు నమ్ముతారా? మన పిల్లినే తీసుకో "బిగ్‌బోయ్" కొరికి ముద్దాడితే అది భౌతిక ప్రేమ, బిడ్డను ప్రేమిస్తే ప్రాణికం, మిమిని ప్రేమిస్తే ఉద్వేగపూరితం, భావోద్వేగం, గర్లీని ప్రేమిస్తే అంతరాత్మికం.

శిష్యుడు : అలాంటప్పుడు సృష్టిలో మనిషినే ఉన్నత జీవి అని పరిగణిస్తారెందుకు?

శ్రీ అరవిందులు : అలా అనుకోవడం మనిషి అహంకారపు అజ్ఞానమే. అతనిలో దివ్యజీవితం పరిణామం చెందే అవకాశం ఉంది కాబట్టి గొప్ప. అతని మనస్సు అభివృద్ధి చెంది ఆ మనస్సే చేతన పరిణామానికి నాంది కావున ఉన్నతజీవి. కానీ మనిషి మానసిక జీవి పరిణామానికి ఆ మనస్సునే వాడాడు. ఖచ్చితంగా మనస్సుంది కాబట్టి పాశవికానికి కూడా అంతులేని సామర్థ్యం ఉంది. అందుకు మనస్సు సహాయాన్నదించాడు. పిశాచి కూడా మనిషంత చెడ్డదిగాదు, ఆ మనస్సుతోనే అతని సేవలను ప్రాణిక అస్తిత్వానికందించినప్పుడు అతని మనస్సుతో పిశాచి కూడా అంతకంటే చెడుగా ఉండలేదు.

శిష్యుడు : దైవిక, పైశాచికమైన రెండు మార్గాల్లో కూడా అంతులేని సంభావ్యతలు !

శ్రీఅరవిందులు : తీరా చూస్తే, నీవనుకున్నట్లు పెద్ద తేడా ఏముంది? జంతు శరీరానికి మనిషి శరీరానికి పెద్ద తేడా ఏముంది? జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే, తోకను వదిలేశావు, నాలుగు కాళ్ళపై నడిచే బదులు రెండు మాత్రమే ఉపయోగిస్తున్నావు, మిగతా రెండు, చేతులుగా మారాయి. అక్కడక్కడా మెదడులో ముఖ్యమైన స్వల్ప మార్పులు జరిగినవి. కొమ్ములను రోమాలను వదలివేసావు.

శిష్యుడు : అందరూకాదు, కె.కు చాలా బొచ్చు ఉన్నది (నవ్వులు)

శ్రీఅరవిందులు : చూడు ! మనిషికి, జంతువుకి మధ్య అగాధాన్ని సృష్టించేంత గొప్పది కాదు భౌతిక మార్పు.

(ఎ.బి. పురాని శ్రీ అరవిందుల వారి సాయంకాలపు సంభాషణలు, రెండవ ముద్రణలు, మానసిక శాస్త్రము, పేజి 238 : 239)

> అంతరాత్మికమైన దానిలో వున్న దైవ సన్నిధియే బిడ్డలో వుండే చిన్ని యధార్ధ వస్తువు. మొక్కల్లో జంతువుల్లో కూడా ఉంది మొక్కల్లో సచేతనంగా లేదు. జంతువుల్లో చేతనావంతంగావడం మొదలౌతుంది. పిల్లల్లో చేతన చాలా యెరుకతో ఉంటుంది.
>
> *CWA 426* శ్రీమాత

జంతువుల సంభాషణలో సమాచార ఆదాన ప్రదానాలు

శ్రీ అరవిందులు : జంతువులు ఆలోచించలేవు, తర్కించలేవని మనుషులంటారు. అది ఎంత మాత్రమూ నిజముకాదు. వాటి ప్రజ్ఞ జీవితావసరాల నిమిత్తము ఒక పరిధిలో మాత్రమే పనిచేయడానికి పరిణితి చెందింది. వాటికి అభివృద్ధి చెందని నిగూఢ సామర్ధ్యాలున్నవి.

పిల్లులకు వాటి స్వంత భాష వాటికుంది. రకరకాల సందర్భాలలో రకరకాల శబ్దాలు చేస్తుంటాయి. ఉదాహరణకు తల్లిపిల్లి ఒక పెట్టె వెనుక పిల్లలు ఉంటే ఒక రకమైన శబ్దం, లయతో మ్యావ్ అంటాయి. అప్పుడు పిల్లలు ఆ స్థలం నుండి తల్లి తిరిగి వచ్చేవరకు కదలకూడదని అర్ధం చేసుకుని అవి కూడా అదే శబ్దాన్ని తిరిగి చేస్తాయి. తెలివి తక్కువగా ఉండే గాడిదలు కూడా కొన్నిసార్లు అసాధారణమైన తెలివితో ఉంటాయి. ఒకసారి గేటు మూసివేసి కొన్ని గుర్రాలను, గాడిదలను కలిపి నిర్బంధించితే ఎలా బయటకు వస్తాయో తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించగా గుర్రాలు నిస్సహాయంగా నిలిచివుండగా గాడిద గొళ్ళాన్ని పైకెత్తి గేటు తెరచుకొని వెళ్ళింది. మన ఆశ్రమంలో శ్రీమాత పిల్లి చిక్కూ అసాధారణమైన తెలివిగలది. ఒకరోజు గదిలోనే ఉండిపోయింది. శ్రీమాత కిటికీ ఏవిధంగా తీశారో అదే విధంగా కిటికీ

తీయడం కనుగొన్నది. చిక్కా శ్రీమాతను ఎంత జాగ్రత్తగా గమనించినదనే దాని కదే నిదర్శనం.

ఆడకుక్క ఒకటి ఉండేది, మొదటి అంతస్తులో అద్దెకుండే వారు దానిని వదిలేసి వెళ్ళారు. ఒకరోజు తలుపు తాళం వేశారు. తలుపు తీసుకోవడానికి చాలా అసాధ్యమనిపించింది. నెమ్మదిగా ఆలోచించసాగింది. "లోపలికి ఎలా వెళ్ళాలా? అని అది కూర్చున్న ధోరణి చూస్తుంటే కళ్ళు తల స్పష్టంగా చెప్తున్నాయి ఆలోచిస్తున్నట్లుగా. ఒక్కసారిగా పైకిలేచి తనకు తానే, 'ఓహో' బాత్‌రూమ్ తలుపు తీయడానికి ప్రయత్నిస్తానని ఆ దిశగా వెళ్ళింది తలుపు తెరుచుకొని లోపలికి వెళ్ళింది.

యూరోపియన్లు మనిషికి జంతువుకు మధ్య చాలా తేడా ఉందని చెప్తారు. ఒకే ఒక తేడా జంతువులు భావాల నేర్పరచుకోవు. వేదాంతుల్లాగా వ్రాయలేవు, చదువలేవు.

యన్ : అది యోగం కూడా చేయలేవు.

శ్రీఅరవిందులు : ఆ విషయం నాకు తెలియదు. నేను, మదర్ కలసి ఒకసారి ధ్యానం చేస్తుండగా ఒక పిల్లి వచ్చింది. అది వింతగా ప్రవర్తిస్తున్నవని గమనించాం. అది సమాధిలోనికి పోయి దాదాపు శరీరాన్ని విడిచి వేసి, చనిపోయే స్థితిదాకా చేరి ఆకస్మికంగా తిరిగి స్పృహలో కొచ్చింది. అది దేన్నో తనలోనికి తీసుకొనడానికి ప్రయత్నిస్తున్నదనేది, దీని వల్ల స్పష్టమైంది.

శ్రీ అరవిందులతో సంభాషణలు : 223-224

దివ్య విస్ఫులింగం (నిప్పురవ్వ)

ప్రతి జంతువుకూ చైత్యపురుష ఉంటుందని ఎలా తిరస్కరించలేమో అలా ప్రతి మనిషికి చైత్యపురుష ఉంటుందని ఎవరూ చెప్పలేరు. మనిషి దగ్గరగా నివసించే జంతువులకు దాని ఆరంభాలుంటాయి. కొంతమంది మనుషులలో అనాగరికులకన్నా ఎక్కువ ఉండదని చూస్తూ ఉంటాము. ఇక్కడుకూడా సమంచేయడానికి ప్రయత్నం బాగానే ఉన్నది. మొత్తానికి మానవదశలోనే యధార్ధ చైత్య పురుష స్థితి ప్రారంభ

మౌతుంది. కాథలిక్కు మతము అందుకే మనిషికి మాత్రమే ఒక అంతరాత్మ ఉంటుందని చెప్తుంది. చివరకు చైత్య పురుష పూర్తి స్థాయి కెదిగి పైనుండి దిగివచ్చే జీవి, ఒక అధిష్టాన దేవతను కలసి ఆతనితో యేకం కాగలదు. ఇది మనిషిలో మాత్రమే సాధ్యపడుతుంది.

CWM 3 : 151

చాలామంది ఆలోచించడం ఆరంభించినప్పుడే "చేతన" వుంది అంటారు. ఆలోచన చేయలేనలేప్పుడు చైతన్యం లేనట్లుగా అనుకొంటారు. ఆలోచన లేనప్పటికీ మొక్కల్లో పరిపూర్ణ చేతన ఉంటుంది. చేతనను వ్యక్తీకరించే, కచ్చితమైన భావోద్రేకాలు వాటికున్నాయి. కానీ ఆలోచించవు. జంతువుల్లో ఆలోచన మొదలైతే వాటి ప్రతి చర్యలు చాలా క్లిష్టంగా ఉంటాయి. కానీ మొక్కల్లో, జంతువుల్లో చైతన్యం ఉ ంటుంది. ఆలోచన లేకుండానే ఎవరైనా చైతన్యాన్ని మేల్కొలుపవచ్చు.

CWM 4 : 240-241

జాతుల ప్రధాన జాతి

కొన్ని మార్లు జంతువుల్లో తీక్షణ అంతరాత్మిక సత్యం ఉంటుంది. సహజంగా శిశువులో జంతువు కన్నా చైత్య పురుష ఎక్కువగా ఉంటుందని నేను నమ్ముతాను. ఈ విషయాన్ని తెలుసుకోవడానికి ప్రయోగం చేస్తే జంతువులలో కన్పించే అణుకువ మానవులలో అరుదుగా కనిపిస్తుందని నేను నొక్కి చెప్తాను. ఉదాహరణకు పిల్లులు, నేను ఎక్కువగా పిల్లులను అధ్యయనం చేశాను. అవి అద్భుత జీవులు. కొన్ని వాటి పిల్లలకోసం ఎంతో త్యాగం చేస్తాయి. తల్లి ప్రేమ గూర్చి మనము అదేదో మానవ హక్కులా ఎక్కువ మాట్లాడతాం.

తల్లి పిల్లి సాధారణ మానవీయతనధిగమించిన స్థాయిలో ప్రేమ వ్యక్తీకరిస్తుంది. పిల్లులు వాటికి సరిపడా ఆహారం తీసుకునే వరకూ ఆహారాన్ని ముట్టని తల్లి పిల్లిని చూశాను. మరొక పిల్లి పిల్లలు ఒంటరిగా ఉంటాయోమోనన్న భయంతో 8 రోజుల వరకూ ప్రక్కనే ఉంటుంది, మరొకటి యాభైసార్లు గోడపై నుండి కిటికీ మీదకు ఎలా దూకాలో చాలా శ్రద్ధతో, ప్రజ్ఞతో నేర్పిస్తుంది. అది నిరక్షరాస్య స్త్రీలలో లేని

నైపుణ్యం, ఎందుకిదంతా? ఎందుకంటే వాటికి ఆలోచన లేదు. అదంతా సహజ స్వభావమే. సహజ ప్రవృత్తి అంటే ఏమిటి? జాతులలో ఉండే దివ్య ఉనికే. జంతువులలో చైతన్యము సామూహికము, వ్యక్తిగతము కాదు.

మనుషులు చాలా గొప్పగా, గర్వంగా అనుభూతి చెందే ప్రతిచర్యలూ, భావావేశాలు, ప్రభావాలు, భావోద్వేగాలు జంతువులలో చూశాను. తేడా ఏమిటంటే జంతువులు వాటిగురించి మాట్లాడవు, వ్రాయవు. అందుకు మనం వాటిని తక్కువగా చూస్తాము, వాటి అనుభూతులను పుస్తకాలలో వ్రాసి వాటితో మనలను ముంచెత్తవు.

CWM 427 : 28

జాతుల ఆత్మ

జంతువుల్లో సూక్ష్మ జ్ఞానము మనుషులలో కన్నా ఎక్కువ పరిపూర్ణంగా ఉంటుంది. ఉదాహరణకు మనిషి జాడను కుక్క కనుగొనగలదని నేను గట్టిగా చెప్తాను. సర్పిలాకారం లేదా వక్రంగా ఉన్న పరిణామ రేఖలో జంతువులు ఆత్మతో అనుసంధించబడినవి. జాతుల ఆత్మకు విధేయులై ఉన్న ప్రత్యేక గుణం చీమలు తేనెటీగలలో కన్పిస్తుంది. జంతువులలో సహజ ప్రవృత్తి అంటే జాతులు ఆత్మకు విధేయులై ఏంచేయాలి ఏంచేయకూడదని ఎప్పుడూ తెలిసి వుండడం మీకు తెలుసు. ఇలా ఎన్నో ఉదాహరణలు. పచ్చిక బయళ్లలోని ఆవు ; చుట్టూ తిరుగుతూ అరుస్తూ, వాసన చూస్తూ ఒక్కసారిగా నాలుక బయటకు లాగి కొంత గడ్డి పరకలను తీసుకుంటుంది. మరోమారు ఇటూ అటూ తిరిగి వాసన చూసి, మరొక గడ్డి దుబ్బును తీసికొంటుంది, ఈ విధంగా ఆ ప్రక్రియ కొనసాగుతుంది. ఇలాంటి స్థితిలో ఆవు విషపూరితమైన గడ్డి తింటుందని ఎవరైనా అనుకోగలరా? గోశాలలో ఉన్న ఆవు ముందు గడ్డి ఉంటే మనిషికి విధేయులవడం వలన (క్షమించండి నన్ను) దాని సహజ ప్రవృత్తి కోల్పోయి దానితో సహా విషపూరిత గడ్డి తింటుంది. అలాంటి సంఘటనలు ఇది వరకే మూడు ఉన్నవి. విషపూరిత గడ్డితిని మూడు చనిపోయినవి. మనిషి ఆధిపత్యం కోసం అన్ని జంతువుల మాదిరిగానే దురదృష్ట జంతువులకూ గౌరవం ఉంది. (నిజమని తెలుపుటకు వీలుకాదు) అతడు విషపూరిత గడ్డి తినమంటే

తింటుంది ఆవుకే వదిలేస్తే! దానికి జాతుల ఆత్మకు మధ్య ఎలాంటి అంతరాయం లేకుంటే, ఎప్పటికీ అలా చేయదు. మనిషికి దగ్గరగా నివసించే అన్ని జంతువులూ వాటి సహజ ప్రవృత్తిని పోగొట్టుకుంటాయి. సౌకర్యంగా మనిషి ఆహారం నీడ యిస్తున్నాడనే గొప్ప భక్తి భావనతో ఉంటాయి. మనిషి చెప్పినట్లు చేయకపోతే కొడతాడేమోనన్న భయం.

జంతువులు వాటి సామర్థ్యాన్ని పోగొట్టుకుంటాయనేది విచిత్రం. కుక్కలు, ప్రత్యేకంగా కావలి కుక్కలు మనుషులకు దూరంగా గుంపులుగా నివసిస్తే స్వతంత్ర భావాన్ని కలిగి ఉంటాయి. (యజమానిని తరచుగా చూడనప్పటికీ ఎవరో తెలుస్తుంది ఎప్పటికప్పుడు యింటికి వస్తుంది) దానిని పాముకాటు వేస్తే ఒక మూలగా కూర్చుని పూర్తిగా కోలుకునే వరకూ నాకుతూ, అవసరానికి తగినట్లుగా ఉంటుంది. అదే కుక్క మనిషితో సహజీవనం చేస్తున్నప్పుడు పాముకాటువేస్తే నెమ్మదిగా మనిషిలాగా ప్రాణం విడిచిపెడుతుంది.

CWM 4 : 236-37

జాతుల సహజ ప్రవృత్తి

జాతులు సహజ ప్రవృత్తిని తమ కార్యకలాపాలను నియంత్రించేందుకు, మంచికోసం మాత్రమే ఉపయోగిస్తాయి. తెలిసి గాక సహజంగా సహజ స్వభావాలకు నిబద్ధులై జీవిస్తాయి. అన్ని జాతులు అలాగే ఉంటాయి. కారణం ఏదైనా ఆ జంతువులు స్వేచ్ఛగా జీవిస్తాయి. ఇంతకు ముందు అనుకున్నట్లుగా మనిషితో నివసించేవి తమకే, తమ సహజ స్వభావానికే విధేయులవ్వడానికి బదులుగా - అపసవ్యమై జాతిగుణాలను పోగొట్టుకుంటాయి. ఏదైనా జంతువు మానవ ప్రభావానికి లొంగక, స్వేచ్ఛ, సహజత్వాని కవకాశమిస్తే తగిన జీవిగా స్వభావానికి కనుగుణంగా మంచికోసమే జీవిస్తాయి. సహజంగా అది మిగతా అన్నీ జాతులతో ఎప్పుడూ యుద్ధం చేస్తూ ఉంటుంది. కానీ దానికై అదే ఎప్పుడూ తెలివి తక్కువగా ప్రవర్తించదు. అపసవ్యము, తెలివితక్కువ తనము మానవజాతి చేతనలో ప్రారంభమౌతుంది.

CWM 9 : 102

ఇప్పుడు కన్పించని మనిషిలా నడచిన తోకలేని కోతి

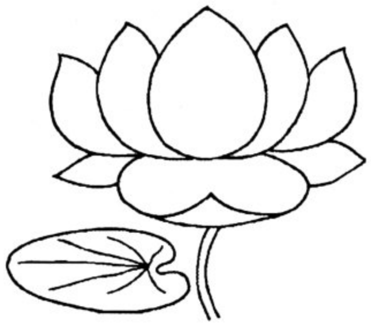
అవును, మొట్టమొదటగా జంతువులను మొక్కలనుండి వేరు చేయడం బహు కష్టం. దాదాపుగా చైతన్యంలేదు. నీకు తెలుసనుకుంటాను, తెలియదా జంతుజాతులన్నీ ఉన్నత జీవులు సైతం తెలివిగా ఉంటాయి. పూర్తి స్వతంత్ర స్వభావులై ఉంటాయి. చైతన్యంతో అద్భుత మేధాశక్తి కలిగి ఉంటాయి. ఉదాహరణకు ఏనుగులు, ఏనుగులు అద్భుత ప్రజ్ఞాజీవులని చాలా కథలు కూడా తెలుసు. అత్యంత గ్రహణశక్తి వాటికున్నది. ఈ పురోభివృద్ధిలో ఆకస్మికముగా మనము విలుప్తమైన జాతుల నుండి పరిణామం చెందాము. వాటి అవశేషాలు కనుగొనబడినాయి. కోతిలా లేదా కోతిలా అనిపించే కోతికి మధ్య జంతువులు-దగ్గరగా ఒకే విధంగా మనకు తెలిసిన కోతిలా గాక-ఇంతకు మునుపే రెండు కాళ్ళతో నడిచే జంతువు-అక్కడ నుండి మనం మానవ దశకు చేరాము.

CWM 9 : 212

శ్రీమాత

అనువాదం : జె. పద్మావతి

9295608568

ఆమెలోని దివ్యశక్తి భూమిపై అధో మానవస్థాయి జీవజాలాన్ని తనవైపు ఆకర్షించింది.

ఆమె తన ఆత్మ విస్తారతకు, స్వేచ్ఛాపూరిత ఆనందానికి పశుపక్ష్యాదుల, పుష్ప వృక్షాల తీవ్ర ఆకాంక్షతో కూడిన అద్భుత జీవితాలను కలుపుకుంది.

అవి సరళ హృదయంతో ఆమెకు ప్రతిస్పందించాయి.

మనిషిలో అస్పష్టంగా కలతపెట్టే అంశం కొంత నివసిస్తూ వున్నది;

దానికి తెలిసినప్పటికీ పతనానికి చెందిన అంధ అజ్ఞానాన్ని ఎంపిక చేసుకుంటూ దివ్యకాంతికి దూరంగా మళ్ళుతుంది.

సావిత్రి : **366** శ్రీ అరవిందులు

మానవుడు, జంతుజాతి

నిరంతర సమస్య

కొంతకాలం క్రితం నాకు జంతుజీవితంతో ఏకతానుభవం వుండేది. జంతువులు మనలను అర్థం చేసుకోవన్నది నిజం. వాటి చైతన్యం ఎలా వ్యవస్థీకరించబడి వుంటుందంటే వాటిని మనం పూర్తిగా పట్టించుకొనని విధంగా వుంటుంది. నాకు పిల్లులు, కుక్కల వంటి పెంపుడు జంతువుల గురించి తెలుసు, ప్రత్యేకంగా మనల్ని అర్థం చేసుకొనే చైతన్యం కోసం యౌగిక కృషి చేసే పిల్లుల గురించి తెలుసు. జీవించే జీవితాన్ని, చేసే పనిని గమనించినప్పుడు మనం వాటికి అర్థం అవ్వము, కానీ యౌగికి కృషి, మనల్ని మనలాగ చూడగ మన వలన అవి బాధ పడతాయి. వాటికి మనం ఎప్పటికీ ఒక జటిల సమస్యగానే ఉంటాము. కేవలం వాటి చైతన్యంలోని ఒక చిన్న భాగం మాత్రమే మనలను అనుబంధించుకుని వుంటుంది. మనం అతి మానస ప్రపంచం వైపు చూడటానికి ప్రయత్నించడం అదే విధంగా వుంటుంది. కేవలం చైతన్యానికి చెందిన అనుబంధం నిర్మితమైనపుడు మాత్రమే మనం దానిని చూడగలం. అప్పుడు కూడ మన అస్తిత్వంలో పరివర్తనకు గురైన భాగం మాత్రమే దానిని అదిగా చూడగల సామర్థ్యం కలిగి వుంటుంది. లేకుంటే ఈ రెండు ప్రపంచాలు జంతుప్రపంచం, మానవ ప్రపంచంలా వేరుగానే వుండి పోతాయి.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు : ఫిబ్రవరి 3, 1958

విషాద సమయంలో వ్యవహరించే తీరు

ఇటీవల కాలంలో నేను దీనిని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూవచ్చాను. ఒకే రకమైన సంఘటన మనుష్యులకు జరిగినపుడు, జంతువులకు జరిగినపుడు రెండింటి మధ్యన భేదాన్ని చూశాను. జంతువులు దానిని శోకంగా తీసుకోకపోవడాన్ని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. మనుష్యులతో అనుబంధంలోకి వచ్చినవి తప్ప : కానీ అది వాటి సహజ స్థితి కాదు, అది మధ్యంతర స్థితి. అవి మనిషికి జంతువుకు మధ్యన మధ్యంతర జీవులు... మనుష్యుల నుండి అవి నేర్చుకునే మొదటి విషయాలు వారి లోపాలు - లోపాలనేవి ఎప్పటికీ సులభంగా నేర్చుకునేవి కనుక - అవి ఏమీ లేకున్నా తమను తాము దు:ఖితం చేసుకుంటాయి.

CWM 10 : 147

సామరస్యతను అన్వేషించడం

నిజమైన జంతువులు ఇంకా మంచివిగా వుంటాయి. అలాగే అవి తమలో తాము ఇంకా ఎక్కువ సామరస్యంతో వుంటాయి. మనుష్యులలాగ అవి ఘర్షణ పడవు. అవి తమను తాము ఎక్కువ చేసుకుని కొన్నింటిని తక్కువగా పరిగణించి దూరం పెట్టవు.

జంతువులు మనముండే విధంగా అసలు దు:ఖంగా వుండవు. శ్రీఅరవిందులు అన్నట్లుగా కేవలం మనుష్యులతో జీవించడానికి కొన్ని తప్ప. కుక్కలకు పాపము, నేరము అనే అలవాటైన జ్ఞానముంటుంది. ఇది ఎందుకంటే వాటి మొత్తం ఆకాంక్ష మనిషిలాగ అవ్వాలనే వుంటుంది. వాటికి మనిషే దేవుడు-అప్పుడు వాటిల్లో కపటము, అసత్యము వుంటాయి. కుక్కలు అబద్ధ మాడతాయి. మనుష్యులు దానిని ఇష్టపడతారు; "అవి ఎంత తెలివైనవి" అంటారు. కానీ అవి తమ దివ్యత్వం కోల్పోయాయి.

CWM 15 : 347-48

దారి తప్పడం ఒక మానవ జబ్బు

దారితప్పడం అన్నది మానవుడికున్న ఒక జబ్బు. ఇది జంతువులలో చాలా అరుదుగా కనిపిస్తుంది, అది కూడ అవి మనుష్యులకు దగ్గరగా వుంటాయి గనుక అతడి తప్పుడు నడకతో అవి కలుషితమవుతాయి.

ఉత్తర ఆఫ్రికాలోని అల్జీరియాలో ఒక కోతిని పెంచుకున్న కొంతమంది అధికారుల గురించిన కథ ఒకటి వుంది. ఆ కోతి వారితో పాటే నివసించేది ఒకసారి రాత్రి భోజన సమయంలో వారికొక వింత ఆలోచన కలిగింది. ఆ కోతికి తాగడానికి మద్యం ఇచ్చారు. ఆ కోతి మొదట దానిని ఇతరులు త్రాగడం చూసింది, అది దానికి కొంత ఆసక్తికరంగా కనిపించింది, ఒక గ్లాసు మొత్తం మద్యం త్రాగింది. ఆ తర్వాత కోలుకుంది. కొంతకాలం తర్వాత మళ్ళీ ఒకసారి ఆ కోతిని, ఆరోగ్యంగా వుంది గనుక రాత్రి భోజన సమయంలో అనుమతించారు. ఎవరో ఒకరు ఒక గ్లాసు మద్యమును దాని ముందుంచారు. దానిని తీసుకుని ఎంతోకోపంతో తనకు గ్లాసు ఇచ్చిన తల మీద దానిని పోసింది... దీనిని బట్టి మనిషికన్నా అది తెలివైనదని ఋజువుచేసింది.

CWM 9 :101

జంతువులలో ప్రేమ

మనుష్యుల పట్ల, జంతువులు ఎటువంటి ప్రేమను కలిగివుంటాయి?

దైవానికి తెలివిలేని మనుష్యులెలాగో ఇదీ అలాంటిదే. ఇది ఆరాధనతో, విశ్వాసంతో, రక్షణకు చెందిన ఒక జ్ఞానంతో తయారయి వుంటుంది. ఆరాధన : ఇది యధార్ధంగా ఎంతో అందమైనదిగా కనిపిస్తుంది. దానికి కారణం వుండదు: చెప్పాలంటే అప్రయత్నంగా హృదయంలో ఆరాధన కలిగేది. ఉదాహరణకు కుక్కలలో హృదయంలో ఆరాధన తక్షణమే కలుగుతుంది. ఉదాహరణకు కుక్కలో ఇది అధిక స్థాయిలో వుంటుంది : కొంత ఆవశ్యకత, ఆధారపడటమనే భావనతో వుంటుంది. ఇది ఎలా అంటే నాకు ఆకలయినపుడు నన్ను చూసుకునే ఆ వ్యక్తి తినటానికి ఆహారమిస్తాడు, వాతావరణం సరిగాలేనపుడు నిలువనీడనిస్తాడు. ఇది అంత మంచి విషయం కాదు. దురదృష్టవశాత్తు ఇది ఒక రకమైన భయంతో మిళితమయినదని అనుకుంటున్నాను-(ఇది పూర్తిగా మనిషి తప్పుగా పరిగణిస్తాను) ఆధారపడటమనే భావన, ఒక రకమైన భయం కొంత, ఎంతో బలమైనది, చైతన్యవంతవమైనది నీకు హాని చేసేది... అప్పుడు నిన్ను నువ్వు రక్షించుకోలేవు. ఇది దయనీయం, కానీ మొత్తానికి ఇది మనిషి తప్పు.

కానీ నిజంగా మనిషి జంతువుల ప్రేమకు అర్హత కలిగివుంటే, అది అద్భుత భావనతో, రక్షణ జ్ఞానంతో తయారయ్యివుంటుంది. ఇది కొంత మంచిదే, నిన్ను కాపాడగల రక్షణాజ్ఞానము నీకు అవసరమైనదంతా ఇస్తుంది, ఒకవిధంగా శాశ్వత ఆశ్రయాన్ని కనుగొంటావు.

మొత్తానికి జంతువులకు ప్రాథమిక మనసు వుంటుంది. మానవులలాగ అవి ఆలోచనా పరంపరతో వేదనకు గురికావు. ఉదాహరణకు జంతువులు వాటి పట్ల చూపే ఒక దయాపూరిత చర్యకు తక్షణ కృతజ్ఞతను చూపుతాయి. మనుష్యులలో నూటికి తొంభైఎనిమిది మంది దానికి కారణాన్ని వెదుకుతూ, అలా మంచిగా వుండటంలో వ్యక్తికి ఏ ఆసక్తి వుంది అని అడగడం ప్రారంభిస్తారు. ఇది మానసిక కార్యకలాపంలో గొప్ప దౌర్భాగ్యం. జంతువులు దీనినుండి స్వేచ్ఛగా వుంటూ, వాటి పట్ల నువ్వు దయ చూపినపుడు సహజంగానే కృతజ్ఞతను చూపుతాయి. వాటికి

విశ్వాసం కూడా వుంటుంది. వాటి ప్రేమ దానినుండి తయారయ్యి వుంటుంది గనుక అది బలమైన అనుబంధంగా, నీకు దగ్గరగా వుండాలనే అనివార్య ఆవశ్యకతగా మళ్ళుతుంది.

అంతేకాదు ఇంకేదోవుంది. ఒకవేళ యజమాని నిజంగా మంచివాడైతే, జంతువు విశ్వాసంగా వుంటే, వారి మధ్య అంతరాత్మిక, ప్రాణిక శక్తుల మార్పిడి వుంటుంది. ఈ మార్పిడి జంతువుకు అద్భుతంగా తీవ్ర ఆనందాన్ని ఇచ్చేదిగా అవుతుంది. ఆ విధంగా అవి నీకు దగ్గరగా వుండటాన్ని ఇష్టపడినపుడు, నువ్వు దానిని పట్టుకుని వుంటే, అవి అంతరంలో స్పందిస్తాయి. వాటికి నువ్వు ఇచ్చే శక్తి-ఆప్యాయతకు, మృదుత్వానికి, రక్షణకు చెందిన బలం, ఇవన్నీ కూడ అవి అనుభూతి చెందుతాయి. ఇది వాటిలో ఒక గాఢమైన అనుబంధాన్ని సృష్టిస్తుంది. కుక్కలు, ఏనుగులు ఇంకా గుర్రాల వంటి ఉత్తమ జాతి జంతువులలో ఇది ఆరాధనకు చెందిన ఒక గుర్తించదగిన ఆవశ్యకతను, (మనసు చేసే అన్ని కారణాలు, వాదనల చేత నిరోధించబడనిది) తనలో సహజంగా, ఎంతో స్వచ్ఛంగా వున్న దానిని, కొంత అందమైన దానిని సృష్టిస్తుంది.

తన మౌలిక నిర్మాణంలోనే మనిషిలో మనసు పని విధానము దాని అభివ్యక్తి ఎంతో నాణ్యంగా వున్న చాలా విషయాలను చెరిపివేసింది.

సాధారణంగా మనిషి ఒక ఉన్నతస్థాయికి ఎదిగి, తన మేధను యుక్తంగా ఉపయోగిస్తే అప్పుడు విషయాలు ఇంకా గొప్ప విలువను ఆపాదించుకుంటాయి. కానీ ఈ రెండింటి మధ్యన సాగే బాటలో అతడు తన మేధను అతి నీచంగా, తక్కువగా ఉపయోగిస్తాడు : దానిని అతడు అంచనా వేయడానికి, అధికారానికి, వంచనకు సాధనంగా ఉపయోగిస్తాడు గనుక అది వికారంగా మారుతుంది. నా జీవితంలో చాలామంది మనుష్యుల కన్నా జంతువులను ఉత్తమంగా పరిగణించాను. ఎందుకంటే వాటిలో అంచనా వేయడం, మోసం చేయాలని, లాభం పొందాలనే కోరిక, అసలు కనిపించదు. కొన్ని జంతువులు మనుష్యులతో సంపర్కంలో వుండడం వలన దానిని పట్టుకుంటాయి. కానీ కొన్నింటికి ఇది వుండదు.

CWM 5 : 238-40

మాతృప్రేమ

అందమైన వాక్యాలలో విషయం గురించి మాట్లాడే సామర్థ్యం వుంటే ముఖ్యంగా ఉత్తమజాతి జంతువుల ప్రేమను గురించి చెప్పాలి. ముఖ్యంగా తమ పిల్లలకు పాలిచ్చే క్షీరదాలలో ఖచ్చితంగా అదే స్వభావముంటుంది. అదే ఆరాధన, అదే స్వీయ-విస్మృతి, స్వీయ-తిరస్కారము, నేర్పుకోసం అదే శ్రద్ధ, అదే ఓర్పు అంతా అలాగే వుంటుంది. అద్భుతమైన విషయాలను నేను గమనించాను. వాటిని ఒక పిల్లికి బదులు ఒక స్త్రీకి అనువర్తిస్తే మహత్తైన నవలలు తయారవుతాయి. మనుష్యులు ఇలా అనవచ్చు. "ఎటువంటి స్త్రీ ఈమె? ఈ స్త్రీలు ఎంత అద్భుతంగా తల్లి ప్రేమకు అంకితమవుతారు !" అచ్చు అదేలాగ, పిల్లులు అందమైన భాషను ఉపయోగించలేవు, అంతే అవి పుస్తకాలువ్రాయలేవు. ఉపన్యాసాలు ఇవ్వలేవు. అంతే తేడా, కానీ పూర్తి ఆశ్చర్యకరమైన విషయాలను చూశాను. అటువంటి ఆత్మ-సమర్పణ, ఆత్మ-విస్మృతి ప్రేమ ప్రారంభమైనపుడు వస్తాయి. మనుష్యులు మానసికశక్తితో, వారికి గల విచారణ చేసే, కారణం వెతికే, వివేచించే, చదివే సామర్థ్యంతో ఆలోచించినట్లుగా జంతువులు ఆలోచించవు గనుక వాటిలో ఒక గొప్ప స్వచ్ఛత వుంటుందని నేను చదివిన జ్ఞానం ద్వారా విశ్వసిస్తున్నాను. అలా మనుష్యులు అత్యంత ప్రేమాస్పద క్షణాన్ని చెడిపివేస్తారు. అంచనావేయడం, కారణం వెదకడం, సంశయించడం, వ్యవస్థీకరించడం ప్రారంభిస్తారు.

CWM 6 : 10

జంతువులలో, మనుష్యులలో స్వీకరణ శక్తి

అత్యంత చైతన్యజీవులలో మానసిక స్వీకరణ లోపించడం వలన ప్రతిఘటన అధికాధికంగా వుంటుంది, శ్రీఅరవిందులు అన్నట్లుగా మనసు విషయాలను తన అజ్ఞాన విధానంలో కొనసాగించడం వలన ఇది జరుగుతుంది. జడపదార్థమనేది వీరి కన్నా ఎంతో ఎక్కువ సులభంగా ప్రతిస్పందిస్తుంది. అది ప్రతిఘటించదు. ఉదాహరణకు మొక్కలలో, లేదా జంతువులలో, మనుష్యులలో కన్నా తొందరగా ప్రతిస్పందన వుంటుందని నేను అంగీకరిస్తున్నాను. వ్యవస్థీకరించబడిన మనసు మీద చర్య తీసుకోవడం చాలా కష్టం. పూర్తిగా ఒక

స్ఫటికంలా వ్యవస్థీకరించబడిన మానసిక చైతన్యంలో నివసించే జీవులు రాయిలా గట్టిగా వుంటారు. అది ప్రతిఘటిస్తుంది. నా అనుభవం ప్రకారం అచైతన్యంగా వున్నది తప్పకుండా సులభంగా అనుసరిస్తుంది. కుళాయి నుండి నీరు రావటము, సీసాలో నోటిని శుభ్రం చేసుకునే ద్రవాన్ని, గ్లాసు, స్పాంజీ వీటన్నింటినీ చూడటము ఆనందంగా వుంటుంది. ఇవన్నీ కూడా ఒక సంతోష వాతావరణాన్ని, సమ్మతిని కలిగివుంటాయి. అక్కడ తక్కువ అహంకారము వుంటుంది, అది చైతన్యవంతమైన అహంకారము కాదు.

జీవి వృద్ధి చెందేకొద్దీ అహంకారము ఇంకా ఇంకా చైతన్యవంతంగా, నిరోధకంగా అవుతుంది. ఒక సంఘటిత అహంకారము లేకపోవడం వలన ప్రాథమిక జీవులు, సరళమైనవి. చిన్నపిల్లలు ముందుగా ప్రతిస్పందిస్తారు. కానీ తమమీద తాము ఆధిపత్యాన్ని సాధించిన పెద్దవాళ్ళు, వ్యవస్థీకరించబడిన వారు, ఉక్కుతో తయారైన అహంకారముతో వుండటం వలన వారికి ప్రతిస్పందించడం కష్టమవుతుంది.

ఒకవేళ వారు దీనంతటికి అతీతమైతే, అహంకారాన్ని సమర్పించడానికి తగినంత ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానముంటే వారిలో వాస్తవీకరణ సహజంగానే ఎంతో గొప్పగా వుంటుంది. దీనిని సఫలం చేసుకోవడం చాలా కష్టం, కానీ ఫలితం మాత్రం ఇంకా సంపూర్ణంగా వుంటుంది.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు : జూన్ **6, 1958**

మనిషి ప్రతివిషయాన్ని కలుషితం చేశాడు

కేవలం మనిషి మానసిక చైతన్యమే సమస్త ప్రకృతిని పాపపు ఆలోచనతో, అది తెచ్చే దు:ఖంతో నింపింది. మనం ఇప్పుడున్న విధంగా జంతువులు అసలు దు:ఖంగా లేవు. శ్రీఅరవిందులు అన్నట్లుగా కేవలం కలుషితమైన జంతువులు తప్ప. ఇలా కలుషితమైనవి కూడా మనుష్యులతో నివసించేవే. కుక్కలకు మనిషిని పోలి వుండడమే తమ పూర్తి ఆకాంక్ష గనుక పాపము, నేరము అన్న జ్ఞానముటుంది. వాటికి మనిషే దేవుడు అందువలన అక్కడ వంచన, కపటము వుంటుంది; కుక్కలు అబద్ధాలాడతాయి. కానీ మనుష్యులు దానిని ఇష్టపడతారు. “అవి ఎంత తెలివైనవి !”

అంటారు.

ఇలా అవి తమ దివ్యత్వాన్ని పోగుట్టుకున్నాయి. నిజంగా మానవజాతి అభివృద్ధి చక్రంలో ఏమంత అందంగా లేని కేంద్రం వద్ద వుంది.

కానీ ఒక కుక్క ఒక పులి కన్నా ఎక్కువ చైతన్యం కలది. ఎక్కువ పరిణమించినది లేదా అభివృద్ధి చక్రంలో ఇంకా గొప్పది దైవానికి దగ్గరగా వున్నది కాదా?

ఇక్కడ చైతన్యంగా వుండడమనేది ప్రశ్నకాదు. పులికన్నా మనిషి ఎక్కువ అభివృద్ధి చెందాడనడంలో సందేహం లేదు. కానీ దివ్యత్వం విషయంలో పులి మనిషి కన్నా ఎక్కువ. నువ్వు ఈ విషయాలలో తికమకపడగూడదు. ఇవి రెండు పూర్తిగా భిన్నమైనవి.

దైవం ప్రతి చోటా వున్నాడు. ప్రతిదానిలో వున్నాడు అన్నది మనం ఎప్పటికి మరువకూడదు. ఒక్క క్షణం కూడ మనం దీనిని మరిచిపోకూడదు. అచైతన్యంలో కూడ వున్నాడు కానీ సహజంగా వున్నాడు కనుక మానసిక ప్రకటనకు క్రింద వున్నదంతా నిజాయితీగా వున్నది. మిశ్రమం లేకుండా దైవానికి చెందినది. ఒకరకంగా ఇది తన ప్రకృతితో సహజంగా, సామరస్యతతో జీవిస్తుంది. తన మనసుతో పాటు నేరము అన్న ఆలోచనను పరిచయం చేసినది మనిషే. సహజంగానే అతడు ఇంకా చైతన్యంతో వుంటాడన్న దానిలో సందేహం లేదు, ఇది నిజం. మనం చైతన్యం అనిపిలిచేది ("మనం" అని పిలువబడేది, వ్యక్తి చైతన్యంగా పిలుస్తాడు) విషయాలను వాస్తవీకరించి, మానసికం చేసే శక్తి వున్నప్పటికి అది నిజమైన చైతన్యం కాదు. కానీ మనుష్యులు దీనినే చైతన్యం అని పిలుస్తారు. కనుక మనిషి జంతువు కన్నా చైతన్యం కలవాడన్నది స్పష్టం. కానీ మానవుడు మనం చైతన్యంగా పిలిచే స్థితికి ఆవల పాపాన్ని, వైపరీత్యాన్ని తీసుకువస్తాడు. నిజానికి ఇది చైతన్యం కాదు. ఇది కేవలం విషయాలను మానసీకరిస్తూ, వాటిని వాస్తవీకరించే సామర్థ్యాన్ని కలిగివుండడం మాత్రమే.

ఇది ఒక ఆరోహణా మలుపు, కానీ అది భ్రష్టమయ్యి దైవం నుండి దూరం చేసే మలుపు. కాబట్టి సహజంగానే వ్యక్తి ఒక ఉన్నత దైవాన్ని కనుగొనాలంటే, అది ఒక చైతన్యవంతమైన దైవం గనుక ఇంకా ఉన్నతానికి ఆరోహించాలి. ఇతరులంతా దాని గురించిన చైతన్యం లేని సహజమైన, యాదృచ్ఛిక దైవాలు, మంచి, చెడులకు

సంబంధించిన మన నైతిక భావనలన్నీ కూడా మనం మన విరూపం కాబడిన, విపరీత ప్రవృత్తి గల చైతన్యంతో సృష్టి మీద విసిరినవి. ఇవి కనిపెట్టినది మనమే. మనం జంతువు స్వచ్ఛతకు, దేవుళ్ళ దివ్యస్వచ్ఛతకు మధ్యన మధ్యవర్తులం.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణ జూలై 1958

నేను దివ్యమాతను

ఒకరోజున శ్రీమాత ఆటస్థలంలో భిన్న విషయాల గురించి చర్చించారు. ఆమె మాతో ఇలా అన్నారు; "ప్రతి సాయంత్రం నేను కొంత దూరం కారులో విహారానికి వెళ్ళేదాన్ని. పవిత్ర కారు నడిపేవాడు, అనుకున్న స్థలం చేరగనే అతడు కారును ఆపి, కారు తలుపు తెరచి తన సాయంత్ర వ్యాహాళి కోసం బయటకు వెళ్ళేవాడు. అటువంటి ఒక సందర్భంలో నేను కారులో కూర్చుని వున్నాను. అక్కడ గాలి ప్రశాంతంగా వుంది, నేను కారులో నుండి ఎన్నో అందమైన దృశ్యాలను చూశాను. హఠాత్తుగా ఒక చోటు నుండి ఒక పెద్ద నాగుపాము కారులోకి వచ్చింది. అది నేరుగా నావద్దకు వచ్చి తన పెద్దపడగను ఊపుతూ నా కాలు దగ్గరగా నిలబడింది. నేను కొంత సమయం పాటు దాన్ని చూశాను. తర్వాత దానితో అన్నాను.
"సరె, ఇంక నువ్వు వెళ్ళవచ్చు."

ఒక్కసారిగా పాము తన తలను దించి జారుతూ బయటకు వెళ్ళిపోయింది. శ్రీమాత ఇలా పాముతో ఆడుకోవటం నాకు నచ్చలేదు, అని అనుకున్న విషయాన్ని బయటకు వెళ్ళగక్కాను.

"మీరు ఇలా పామును ప్రోత్సహించకూడదు, దానిని ప్రత్యక్షంగా చంపి వుండవలసింది"

ఒక్కసారిగా శ్రీమాత ఆశ్చర్యం చెంది ఇలా అన్నారు.
"లేదు, అది జరగదు, నేను ఎలా చంపగలను? నేను దివ్యమాతను."
ప్రీతిదాస్ గుప్త, మోమెంట్స్ ఎటర్నల్ పి. 248

అనువాదం : వి. సునీత శేఖర్
9346235467

జంతువులతో వ్యవహరించడం

పరిపూర్ణ సమచిత్తత

పాములు, తేళ్ళు వంటి కొన్ని జంతువుల పట్ల సహజ వికర్షణ కలగడానికి కారణ మేమిటి?

తప్పకుండా దీన్నో, మరిదేన్నైనా అసహ్యించుకోవలసిన అవసరమేమీ లేదు. యోగం మౌలికంగా సాధించవలసిన వాటిలో ఒకటి ఎంతమాత్రం వికర్షణ లేకపోవడం నీవు మాట్లాడుతున్న వికర్షణ భయాన్నుండి వస్తున్నది. భయం లేకుంటే దాని ఉనికే ఉండదు. ఈ భయం హేతువు మీద ఆధార పడింది గాదు, ఇదొక సాధారణ సలహో, మొత్తం మానవుని చేతనకు చెందినది. తాను మానవ దేహాన్ని తీసుకున్నప్పుడు, దానితో పాటు ఈ సాధారణ సలహోలు, మానవజాతి భావాలు, జాతి అనుభూతులు, సంబంధాలు, ఆకర్షణలు, వికర్షణలు, భయాల రాశిని ఆమోదించుతాడు మనిషి.

కాని మరొక దృష్టికోణాన్నుండి ఆకర్షణ లేక వికర్షణల స్వభావంలో అమిత వ్యక్తిగతమైన దేదో ఉన్నది, ఎందుకంటే ప్రతి ఒక్కరికీ ఈ కదలికలు ఒకేవిధంగా ఉండవు, విభిన్న ప్రజలలో ప్రాణికజీవి ప్రకంపనల గుణాలమీద ఎక్కువగా ఆధారపడి ఉంటుంది. కొందరు మనుషులకు పాములవంటి జీవులపట్ల వికర్షణ లేకపోవడమే గాక, వాటిపట్ల యిష్టం, ఓ ప్రాణిక ఆకర్షణ, అభిమానం గూడా ఉంటుంది.

ప్రపంచం ఆహ్లాదకరంగా లేక అందంగా లేని విషయాలతో నిండిఉన్నది, కాని అక్కడ తానెందుకు ఈ విషయాలపట్ల నిరంతరం అయిష్టంగా జీవించాలన్న దానికి కారణమేమి లేదు. మనిషి మనసు వికలం జేసే, బలహీన పరచే అనుభూతులన్నింటికీ ముడుచుకుపోవడం, అసహ్యించుకోవడం, భయపడడం అనేవి అధిగమించగల్గినవే. యోగి ఈ ప్రతిచర్యలనధిగమించాలి; ఎందుకంటే యోగంలో దాదాపసలు మొదటి అడుగే జీవులు వస్తువులు, సంఘటనలన్నింటి సమక్షంలో పరిపూర్ణ సమచిత్తం గల్గిఉండమని నిన్నభ్యర్థిస్తుంది. నీవెల్లపుడూ శాంతంగా, స్పృశింపబడకుండా, అచంచలంగా ఉండాలి; యోగి బలమక్కడున్నది. ప్రమాదకరమైన, క్రూరమైన జంతువులు నిన్నెదుర్కొన్నప్పుడు గూడా పూర్తి ప్రశాంతి,

నిశ్చలతలు వాటిని నిరాయుధులను జేస్తాయి.

CWM 3 : 100-101

జంతువులపై అధిపత్యం

ఓ ప్రాణిక జీవి కళ్ళలోనికి భయం లేకుండా సూటిగా చూడడానికున్న దాదాపు ఓ అద్భుతమయిన ఫలితం గురించి మీకెటువంటి భావములేదు. భూతలాన గూడా, వేటిని మనం సాధారణంగా పశువులంటామో ఆ ప్రాణిక శక్తుల అవతారాలన్నింటితో మీరీ విధంగా తలపడితే మీకు వాటిపై ఆధిపత్యం సులభంగా లభించడం తథ్యం. భౌతికమయిన పులి గూడా కనీస వణుకయినా లేకుండా దాని కళ్ళలోనికి సూటిగా చూస్తే మీ నుండి పారిపోతుంది. ఏ కొంచెమూ భీతిల్లకుండా దాని దృష్టి మరల్చకుండా మీరు దాని వంక రెప్పవేయని చూపు నిలుప గల్గితే పాము మిమ్ముల్నెప్పటికీ కాటేయలేదు. వణుకుతూ ఉన్న మోకాళ్లతో కేవలం దాని వంక కన్నార్పకుండా చూడడం సహాయపడదు. మీలో ఎటువంటి అలజడి ఉండగూడదు పలాయనం చిత్తగించె భయంలో నిన్ను పడవేసేందుకు నిన్నుపై మరపింప జేయడానికి అది తన తలనాడిస్తూ వున్నపుడు దాని చూపుతో నీ చూపుకలిపి, స్థిరంగా నిన్ను నీవు కూడ తీసుకొని చూస్తుండాలి. జంతువుల వైపు సవ్యంగా చూపు మరల్చినప్పుడు దేనినవి భరింపలేవో ఆ మానవ కళ్ళలోని ఓ వెలుగు గురించి వాటికి తెలుసు. మనిషి చూపు నిలకడగా, నిర్భీతితో ఉన్నట్లుయితే వాటిని నిర్వీర్యం జేసే శక్తిని అది గల్గి ఉంటుంది.

కాబట్టి సంక్షిప్తంగా రెండు విషయాలు గుర్తుంచుకోండి ఎప్పుడూ, ఎప్పటికీ భయపడవద్దు, మీ బలాన్ని వందరెట్లు బలంగా చేయడానికి అన్ని పరిస్థితుల్లోను సరయిన సహాయం కోసం పిలవండి.

CWM 3 : 166

కలవరపడకండి లేక అస్థిమితంగా ఉండకండి

కానీ నేనూ, జంతువులను పరిశీలించినవారు చెప్పేదేమంటే ఉదాహరణకు చాలా బలంగా ఉండే జంతువులు అవెంతో నిశ్చలంగా ఉంటాయి అని. సహజంగా వాటి ఆహారం కోసం ఎప్పుడు పరిగెడతాయో అప్పుడు వాటిశక్తినంతటినీ పెడతాయి, కాని అది హింసగాదు, శక్తి. కాని మీరెప్పుడయినా సింహాన్ని చూసి ఉంటే దానికేమీ

చేయడాని కుండనప్పుడు నిశ్చలంగా ఉండదది. అనారోగ్యంతో ఉంటే దానికేం తోచదు. కాని బాగా ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడు చేయడానికేమిలేనపుడు కదలకుండా ఉంటుంది, చాలా నిశ్చలంగా ఉంటుంది. ఒక జ్ఞాని లాగా కన్పిస్తుంది.

CWM 6 : 372

సింహాలు, పులులు, ఏనుగుల వంటి జంతువులను పరిశీలించారేమో తెలియదు గాని అవి పనిలో లేనప్పుడు ఎల్లప్పుడూ ఎంతో పరిపూర్ణ నిశ్చలతలో ఉంటా యన్నది యధార్థం. సింహం కూర్చుని మీ వంక చూస్తున్నప్పుడూ, "ఓహ్, మీరెంత కలవర పడుతూ ఉంటారు!" అని మీకు చెప్తున్నట్లు కన్పిస్తుంది. అటువంటి ఓ ప్రశాంతమయిన, వివేకవంతమైన వాతావరణంతో మీ వంక చూస్తుంది! దాని అధికారం, శక్తి భౌతిక బలం అంతా అక్కడ చేర్చి, సమీకరించి, ఏకాగ్రమయి-కలవరం ఛాయయినా లేకుండా ఆజ్ఞ యివ్వగనే చర్యకు సిద్ధంగా ఉంటుంది.

CWM 8 :29-30

మన యోగంలో జంతువుల పట్ల ఎటువంటి వైఖరినవలంభించాలి?

మానవుడు దివ్య ఏకత్వ చేతనను పొందినపుడు మాత్రమే నిజమయిన వైఖరి గలిగి వుండగలడు; ఈ మధ్యన జంతువులలో గౌరవంగా, ప్రేమతో, కరుణతో ఎల్లప్పుడూ వ్యవహరించడం మంచిది.

CWM 17: 103 శ్రీమాత

మనిషి ప్రేమ, స్త్రీ ప్రేమ, విషయాల ప్రేమ, పొరుగువాని ప్రేమ, నీ దేశ ప్రేమ, జంతువుల ప్రేమ, మానవాళి ప్రేమ అన్నీ ఈ సజీవ ప్రతిరూపాలలో ప్రతిబింబితమైంది దైవ ప్రేమయే. కాబట్టి అన్నింటినీ భోగించడానికి, అన్నింటికీ సహాయపడడానికి ఎప్పటికీ ప్రేమించడానికి ప్రేమించండి శక్తివంతంగా ఎదగండి.

CWSA 12: 491

....సింహం తన రాజసంలో, బలంలో, పులి తన అద్భుతమయిన ఉగ్రశక్తితో, లేడి తన అందం, వేగాలతో, స్వర్గలోక పక్షి నెమలి తన పింఛాలతో, పక్షులు వాటి కిల కిలలతో, వాటి పాట స్వరాలతో జీవితం సృజింపగల్గిన పరిపూర్ణతనంతటినీ

సంతరించుకున్నవి, అంతకంటే బాగా ఆలోచిస్తూ ఉండే మనిషి అలా ఉండలేడు; వాటివయిన లక్షణాలతో అతడు పశువుల కంటే అల్పుడు, అతడి మనసులో అతడి ఆలోచనలో అతడి విచారణ శక్తితో, సృజనతో మాత్రమే అధికుడు; కాని అతడి ఆలోచన అతడిని సింహం కంటే, పులికంటే బలంగా చేయదు లేక లేడికంటే వేగవంతం, చూపులకు స్వర్గలోక పక్షికంటే అద్భుతంగా చేయలేదు. లేక తన వర్గానికి చెందిన జంతువు అందం, పరిపూర్ణ రూపం కంటే అత్యంత అందమయిన పురుషుడు, స్త్రీల మానవ రూపాలను ఈ ఆలోచన తయారు చేయలేదు.

CWSA 27: 72 శ్రీఅరవిందులు

సింహం లేక పులివంటి మృగం కేవలం ఆకలిగా ఉన్నప్పుడే చంపుతుంది. కాని డబ్బు జేసుకోవడం కోసం - ఇది ధన సంపాదన కోసం.. స్త్రీల విషయంలో అది అచేతన; ఎవరు దానిని ధరిస్తారో వారెంతెంతో మందిని నిశ్చయంగా, "సజీవమైన అరచి గగ్గోలు పెడుతున్న జంతువునుండి చీల్చిన చర్మాన్ని మీరు ధరిస్తున్నారనీ, వారికి చెప్తే, ఎంతోమందికి అది నిద్రలో పీడ కలలనిస్తుంది. బహు తక్కువ మంది " నేనెందుకు పట్టించుకోవాలి!" అంటారు, ఎంతో తక్కువమంది(అలా జంతు చర్మాన్ని అమ్ముకొని) సంపాదన పరులయ్యే వారంతా క్రూరులు, అవివేకులు

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణలు : అక్టోబరు **11, 1969**

మనిషి చాలా వరకు పలు జంతువుల సమన్వయం; అతడు కీటకం, మెత్తని పొలుసులుడే సరీసృప వర్గాన్నుండి ఏనుగు, సింహం వరకు అన్నింటి సమన్వయీకరణమని గూడా చెప్పవచ్చు; కాని ఒక పశువుగా అతడు భయంకరమైన అపరిపూర్ణుడు.

CWSA 12: 229 శ్రీఅరవిందులు

శ్రీమాత, జంతువులు

పిల్లులతో ఒడంబడిక

(అమ్మను ఓ శిష్యుడు ప్రతిరాత్రి అతడిని కలవరపెడుతున్న కొన్ని పిల్లులకు విషం పెట్టడానికి అనుమతి నడిగాడు అమ్మ సమాధానం)

ఒకసారి ఓ బిడ్డకుండే చేతనతో దాదాపు ఒక పిల్లి ఉండేది, దానికెవరో విషప్రయోగం చేశారు. విషం తిని చనిపోతూ అది వచ్చినప్పుడు, పిల్లులకు విషమిచ్చే వారందరినీ దూషించాను. అది తీవ్రమయినది, కాబట్టి నీవది చేయవద్దు. అది నిజమయిన శాపం-నేను శ్రీఅరవిందుల చెంత ఉన్నాను, కాబట్టి అది తీవ్రతర మయినది-కనుక అది చేయవద్దు. కాని ఒక మార్గమున్నది...

చూడండి, నేను, పిల్లులతో, పిల్లుల రాజుతో ఒక ఒడంబడిక చేసుకున్నాను, ఇదెప్పుడో చాలా కాలం క్రితం ఇదెంతో అసాధారణం, అసాధారణ విషయం. కొన్ని కారణాల వలన, పిల్లుల రాజు ~~ఈ~~ జీవుల మీదనాకో అధికారాన్నిచ్చాడు-ఇది నిజం కేవలంవాటిని మంచి చెడులను నేను చూడాలి.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణలు, ఏప్రియల్ 12, 1961

పెద్దబ్బాయి

నేను పెద్ద అబ్బాయని పిలిచే మరొక పిల్లి ఉండేది. ఓహ్, వాడి దెంతటి అందమో! అపరిమితం! తోక ఒక వ్రేలాడుతున్న గౌను. ఎంత అందమయినవాడో! చుట్టూ ఆహారం కోసం తిరుగుతూ ఉండే అన్ని రకాలయిన పిల్లులు, అమిత దుష్టమయిన ఆ పెద్ద ఉగ్రమయిన గండు పిల్లి సహా ఉంటుండడం వలన వీడు చిన్నగా ఉన్నప్పుడు వీడి గురించెంతో భయపడేదానిని, రాత్రులు లోపల గడిపే విధంగా వాడికలవాటు చేశాను. (ఒక పిల్లి కలా చేయడం చాలా కష్టం.) బయటికి వెళ్ళకుండా నిషేధించాను. అందువలన రాత్రులు లోపల గడిపేవాడు, నేను ఉదయం లేచినప్పుడు, వాడు లేచి వచ్చి, నా ముందు కూర్చునే వాడు అప్పుడు, 'సరే పెద్దబ్బాయ్, వెళ్ళొచ్చు అని చెప్పే దానిని కిటికీలో నుండి వెళ్ళిపోయేవాడు. కాని అలా చెప్పక ముందెప్పుడు వెళ్ళేవాడు గాదు. విషమివ్వబడింది దీనికి!

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ: ఏప్రియల్ 12, 1961

బ్రౌనీ

అంతకు ముందు, పిల్లులకొచ్చే ఆ రకం టైఫాయిడ్‌తో మరొక పిల్లిని పోగొట్టుకున్నాను. బ్రౌనీ ఎంతో అందంగా, ఎంతో మనోహరంగా ఉండేవాడు, అంతటి అద్భుతమయిన పిల్లి! అమిత అనారోగ్యంగా ఉన్నప్పటికీ ఏ యిబ్బందీ పెట్టేవాడుగాదు, దాని కోసమే తయారు చేసిన ఓ మూలనుండడం తప్ప; వాడి పెట్టె దగ్గరకు తీసుకెళ్ళమని అంతటి మృదువయిన, విచారకరమయిన గొంతుతో నన్ను పిలిచేవాడు. వాడెంతో మనోహరంగా , "ఏదోమాధుర్యంతో, ఓ బిడ్డ కంటే ఎక్కువ నమ్మకంగా ఉండేవాడు. మనుషులలో ఏది ఉండదో" ఆ నమ్మకం జంతువులో ఉంటుంది. (పిల్లలు గూడా అప్పటికే అమితంగా ప్రశ్నిస్తుండే మనసుతో ఉంటారు) కాని వాడితో ఓ రకమయిన ఆరాధన, పూజ్య భావం ఉండేవి, నా చేతులలోనికి తీసుకున్న వెంటనే నవ్వగల్గితే నవ్వేవాడు. నేను పట్టుకున్న వెంటనే ఆనందంతో పరవశించేవాడు.

వాడు గూడా అందంగా ఉండేవాడు, అటువంటి వర్ణంతో, బాదం వంటి అడవికాయ బంగారు వర్ణం, వాడివంటి పిల్లి నెప్పుడూ చూడలేదు. "సేవ" చెట్టుక్రింద వాడి ఖననం జరిగింది. నాకు నేనుగా చెట్టు వ్రేళ్ళ క్రింద వాడినుంచాను. అక్కడ వయసయిన మామిడి చెట్టొకటి ఉండేది, కృశించి పోతున్నది. దానికి బదులుగా ఆ స్థానంలో పసుపురంగు పూలతో ఉండే ఒక చిన్న కాపర్ పాడ్ చెట్టును పెట్టాము.

వాటితో ఎలా వ్యవహరించాలో తెలిసినప్పుడు ఈ జంతువులెంతో మనోహరమయినవి.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ; ఏప్రియల్ **12, 1961**

కికి

ఎంతో మధురమయిన ఓ చిన్న పిల్లి, పరిపూర్ణంగా నాగరికమైన అద్భుతమయిన పిల్లి ఉండేది. అది ఇంట్లో పుట్టింది, పిల్లులన్నింటి అలవాటే దానికీ ఉన్నది, ఏదయినా కదిలినప్పుడు దానితో ఆడుకోవడం. ఇంట్లో ఒక పెద్ద తేలు ఉన్నది. దాని అలవాటు చొప్పున పిల్లి తేలుతో ఆడుకోవడం మొదలు పెట్టింది. దానిని తేలు కుట్టింది. కాని అదొక ప్రత్యేకమయిన పిల్లి; అది నా దగ్గరకొచ్చింది. దాదాపు చనిపోతున్నదది, తేలు దాన్నెక్కడ కుట్టిందో ఆ పాదాన్ని నాకు

చూపింది-అప్పటికే వాచిపోయి, భయానకస్థితిలో ఉన్నది. నా చిట్టి పిల్లిని తీసుకున్నాను-అది నిజంగా మధురమయింది-బల్లమీద ఉంచాను; శ్రీ అరవిందులను పిలిచాను. వారితో 'కికీని తేలు కుట్టింది, అది బాగవ్వాలి' అని చెప్పాను. పిల్లి దాని మెడను సాచి శ్రీ అరవిందుల వంక చూసింది, అప్పటికే దాని కళ్ళల్లో కాంతి తగ్గింది. శ్రీ అరవిందులు దాని ముందు కూర్చుని దాని వంక గూడా చూశారు. అప్పుడే చిట్టి పిల్లి క్రమంగా తేరుకోవడము, తిరిగి మామూలు అవ్వడం చూశాము.

ఓ గంట తర్వాత దాని కాళ్ళతో దుమికి పూర్తిగా బాగయి వెళ్ళి పోయింది...ఆ రోజులలో శ్రీ అరవిందులు నిద్రించిన గదిలో ధ్యానం నిర్వహించే అలవాటుండేది. (ఇప్పుడు 'ఏ' దానినుపయోగిస్తున్నారు) వచ్చేదెవరంటే నిత్యమూ అదే మనుషులు; ప్రతిదీ ఏర్పాటయి ఉండేది. అక్కడొక చేతులున్న కుర్చీ ఉండేది, అందులో ఈ పిల్లి ఎప్పుడూ ముందే వచ్చి కూర్చునేది-ఎవరయినా కుర్చీలో కూర్చుంటారని ఎదురు చూసేదిగాదు, తానే అందులో ముందుండేది! నిత్యమూ అది పారవశ్యతతో లోనికెళ్ళేది! అది నిద్రపోవడంగాదు, పిల్లులు నిద్రిస్తున్నప్పుడుండే భంగిమలో ఉండేదిగాదది; పరవశమై ఉండడమది, ఆరంభం అది చేస్తుండేది, దానికి నిశ్చయంగా దర్శనాలు కలిగేవి. అది చిన్న శబ్దాలు వెలువరించేది. అది ప్రగాఢమయిన పారవశ్యతలో ఉండేది. అదలా గంటల తరబడి ఉండేది. ఆ స్థితి నుండది బయటికొచ్చినప్పుడు తినడం నిరాకరించేది. దానిని మేల్కొలిపి, ఆహారమిచ్చినప్పటికీ నిరాకరించేది, తిరిగి కుర్చీ దగ్గరకెళ్ళి మైమరచిపోయేది! అది ఆ చిట్టి పిల్లి కెంతో ప్రమాదకరమవుతున్నది...కాని అది సాధారణ పిల్లిగాదు.

జంతువులతో ప్రయోగం

నా కథ ముగించడం కోసం, ఒక జంతువును దాని సాధారణ స్థితిలో మీరొదిలితే, అది మనిషికంటె ఎక్కువగా, జాతి ఆత్మకు లేని విధేయమై ఉంటుంది, దానికి ఖచ్చి7తమయిన సహజాతముంటుంది, అదెప్పటికీ ఎటువంటి మూఢమయినవీ చేయదు. కాని మీరు దానిని తీసుకుని మీతో ఉంచుకుంటే దాని సహజత్వాన్ని పోగొట్టుకుంటుంది, అప్పుడు దాని గురించి మీరు చూచుకోవాలి, ఎందుకంటే దానికి ఏమి చేయాలో, ఏమి చేయకూడదో ఎంతమాత్రం తెలియదు. జంతువులుగా వాటికిది చివరి జన్మమే చూడడం కోసం పట్ల, ఓ రకమయిన

తలక్రిందులయిన పునర్జన్మేమో, దానినలా చెప్పవచ్చుననుకుంటే, తర్వాత జీవితంలో ఒక మానవ దేహంలోనికి ప్రవేశించడానికవి సిద్ధంగా ఉన్నవేమో చూడడానికి పిల్లులపై ఒక ప్రయోగం చేయడంపై నాకు ఆసక్తి వుంది. నాకాశక్తి ఉన్నది. ప్రయోగం పూర్తిగా విజయవంతయింది, పూర్తిగా ఘోరమయిన సంఘటనలు మూడున్నవి. చైత్య పురుషునితో తగినంత చేతనావంతమయి మానవ దేహంలో ప్రవేశించడానికి తగినంత చేతనావంతమైన చైత్యపురుషతో అవి యీ శరీరాన్ని విడిచి వెళ్ళాయి. కాని సాధారణ మానవులు చేసేదిగాదిది; సాధారణంగా వాళ్ళేమి జేస్తారంటే చేతనను లేక జంతువుల సహజత్వాన్ని పాడుజేస్తారు

CWM 4 237-39

జంతువులలో ఆత్మార్పణ

మనుషులలో కంటే యిది స్వచ్ఛందంగా, ఎక్కువగా గూడా జంతువులలో ఉంటుంది. ఏది పరిపూర్ణమయిన అద్భుతమో ఆ భక్తి, శ్రద్ధ తమ పిల్లల కోసం పశువులు స్వార్థాన్ని మరచిపోయే సంఘటనలున్నాయి. అది అప్రయత్నంగా మాత్రమే, ఆలోచించినవి, వాటిపై పర్యావలోకనం జేసినవి గావు; పశువు తానేమి జేస్తున్నదో ఆలోచించదు. మనిషి ఆలోచిస్తాడు. అదే ఆ కదలికను కొన్ని సార్లు పాడు జేస్తుంది. (కొన్నిసార్లు-చాలాసార్లు), కొన్ని సార్లది ఎక్కువ విలువనివ్వగలదు గాని అది అరుదు. జంతువులకంటే మానవుల కదలికలలో ఉండే అప్రయత్నత తక్కువ.

నాకొక చెవుల పిల్లి ఉండేది. మొదటిసారి దానికి పిల్లలు కలిగాయి, దానికక్కడినుండి కదలాలని లేదు. అది తినేది కాదు, కాలకృత్యాలు తీర్చుకొనేది కాదు, అక్కడే దాని కూనలను పట్టుకుని, వాటికి రక్షణ కల్గిస్తూ, వాటికి పాలిస్తూ ఉండిపోయింది. వాటికేమవుతుందోనన్నట్లు ఎంతో భయపడింది. అదెంత మాత్రం ఆలోచించనిది, అప్రయత్నత, కదలడానికి నిరాకరించింది, వాటికేదయినా ఆపద వస్తుందేమోనని ఎంతో భయపడింది. అది కేవలం సహజాతం. అవి పెద్దవయినప్పుడు, వాటిని విద్యావంతం జేయడం కోసం అది పడిన శ్రమ-అద్భుతమయింది. ఎంతటి ఓర్పు! గోడమీదినుండి గోడమీదికి దూకడానికి, వాటి ఆహారాన్ని పట్టుకోవడానికి ఎంతో శ్రద్ధతో, వాటికెంతో బాగా నేర్పించింది. ఒక్కసారి, పదిసార్లు, అవసరమయితే వందసార్లు పునరావృతం జేసింది. అదేమి కావాలనుకున్నదో దానినా చిన్నది చేసేవరకు

ఎప్పటికీ అలసిపోయేది కాదు. ఓ అద్భుత మయిన విద్య, గోడ అంచులననుసరిస్తూ యిళ్ళ అంచుల వెంబడి ఎలా వెళ్ళాలో పడకుండా ఎలా నడవాలో, ఒక గోడకు మరొకదానికి మధ్య ఎక్కు స్థలమున్నప్పుడు దానిని దాటడం కోసం ఏమి చేయాలో వాటికది నేర్పించింది. ఎక్కువ ఖాళీనీ చూపినప్పుడు ఆ చిన్ని కూనలెంతో భయపడి దూకడానికి నిరాకరించాయి (వాటికి మరీ ఎక్కువ దూరంగా ఖాళీ ఉండడంతో అవి ధైర్యం చేయ లేకపోయేవి) ఎందుకంటే అవి భయపడేవి. అప్పుడు తల్లి దూకి అవతలి వైపుకు వెళ్ళి వాటిని పిలిచేది; రండి, నాతో పాటురండి అని, అవి కదలేవి కాదు, అవి వణికి పోతున్నాయి. అది వెనుకకు దూకి వాటికప్పుడొక ఉపన్యాసమిచ్చింది. తన పాదంతో వాటికి చిన్న దెబ్బవేసింది, వాటిని నాకింది, అయిన్పటికీ అవి కదలలేదు. అది దూకింది. ఇది అరగంటపైగా చేయడం చూశాను. కాని అరగంట తర్వాత, అవి తగినంత, నేర్చుకున్నాయనుకున్న మీదట బాగా సిద్ధమయిందని స్పష్టంగా అనుకున్న, బాగా సమర్ధమయిన దాని వెనుకకు వెళ్ళింది. తన తలతో గట్టిగా తట్టింది. అపుడా చిన్న కూన సహజంగా దూకేసింది. ఒక్కసారి దూకగానే, అది మళ్ళీ మళ్ళీ మళ్ళీ దూకింది. ఈ ఓర్పు ఎవరి కుంటుంది అటువంటి తల్లులు కొందరే వున్నారు.

CWM 5 : 242-243

శ్రీమాత పట్ల జంతువుల ప్రతిచర్య

ఒకరోజు వైద్యులు నాకు చూపడం కోసం కొన్నిపాడే పక్షులున్న పంజరం తెచ్చారు. ప్రపంచమంతటా పాడే పక్షులు ఈల వేస్తాయి. అవి వస్తూ పోతు ఎంతో చురుగ్గా ఉంటాయి.... కాని యిక్కడదేమి లేదు! పంజరాన్ని వైద్యులు కిటికీ రెక్కమీద ఉంచారు, వాటిని చూడడం కోసం దగ్గర కొచ్చాను. అవి పూర్తిగా మూగబోయి వాటి పంజరం అడుగున ముడుచుకుని చచ్చుబడి పోయినట్లున్నాయి. ఈల వేయడానికి ప్రయత్నించాను (గతంలో నేనెంతో బాగా ఈల వేయ గలిగే దానిని) ఒక్క శబ్దం లేదు ! అప్పుడు 'నీవే .... మాత్రం ఈల వేయలేవు. నీవే మాత్రం పాడలేవు, త్వరలోనే నీవు మాట్లాడలేవు కూడా. అని నెమ్మదిగా చెప్పాను.

జంతువులపై నాకు ఒక తమాషా ప్రభావం ఉండేది. ఎందుకంటే ఒకరోజు చిన్ని 'యమ్' మెత్తవున్న ఓ పెట్టెలో (అదెంతో చిన్న వస్తువు) ఒక చిన్ని ఉడుతతో

నన్నుచూడడానికి వచ్చాడు, దానిని చూపాడు; దానిని తట్టాను అంతే జారుకుంది ! పారవశ్యంలో నిద్రలోకి జారుకుంది !

ఓహ్ ! అవి విచారపడవు, ఆనందిస్తాయి కాని వాటికదెంతో గాఢంగా ఉంటుంది. కనుక అవి నిద్రలోకి జారతాయి లేక ఆపాడే పక్షుల్లాగా నిశ్చలంగా ఉంటాయి. చివరికి వైద్యులు ఆయన పక్షుల గురించి అవేదన చెందడమారంభించి నన్నడిగారు, "కాని ఏమి జరుగుతున్నది? ఇంటి దగ్గరవి రోజంతా ఈల వేస్తుంటాయి! "అవును, ఇక్కడ మరొకటి ఉన్నది" ! అని (నవ్వుతూ) సమాధాన మిచ్చాను.

ఆయన పంజరాన్ని తీసుకుని, అలా వెళ్తుండగా, పాడే పక్షులు వాటినవి విదిలించుకుని, కొన్ని చిన్న ఈల రాగాలు దీసి వెళ్ళిపోయాయి ! సరే చూద్దాం. అన్నింటినీ వింటాను.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణలు, సెప్టెంబరు 21, 1963

అనువాదం : అరుణమోహన్

సెల్ : 9866117137

తోత్ - ఒరంగుటాన్

('వై' ఒక శిష్యుడు. "శిక్షణలో పాల్గొనేందుకు" ఒక ఒరంగుటాన్‌ను తీసుకు వచ్చేందుకు మదర్ అనుమతిని కోరాడు)

తోత్‌కు వ్యతిరేకంగా యిప్పటికే కొంతమంది అభ్యంతరం చెప్పారు. (శిష్యుని మొదటి కోతి తోత్. ఇప్పుడు గనుక మరో ఒరంగుటాన్ అంటే వాళ్ళు నన్ను మందలిస్తారు !.... ఎందుకనంటే, నౌకర్లు సహజంగానే భయపడ్డారు, అలాగే యిరుగు పొరుగు వారు కూడా. ఏదైమైనప్పటికీ అది వాళ్ళకిష్టముండదు. ఒకసారి తోత్ పడకగదిలో కొచ్చింది, పనివాడు అరవడం మొదలుపెట్టాడు. పొరుగింటి మనిషి వచ్చాడు (అదృష్టవశాత్తూ అతనికి చాలినంత బుర్రవుంది) అతడు ప్రశాంతంగా తోత్ వంక చూస్తూ వుండిపోయాడు, బహుశా కొంత తీవ్రదృక్కులతోనేమో. అప్పుడు మేమేమి చేయకుండానే తోత్ వెళ్ళిపోయింది. కాని యితర సమయాలలో, తోత్‌కు చీకాకు కలిగినప్పుడు, ప్రక్క దుప్పట్లు, లేక యేవి దొరికితే వాటిని ముక్కలు ముక్కలు చేసి పడేసేది. చివరకు పొరుగు మనిషి వచ్చి ఆ విషయం చెప్పాడు (అదెప్పుడో

చాలా కాలం క్రిందట) "జంతువుల గురించి, మొదట, నీకొక విషయం తెలియదు. అదృష్టవశాత్తు నీకు శాంతియుత స్వభావం వుంది. కాని జంతువులు, నీ అనుభూతులకు, యింద్రియ సంవేదనకు చాలా సున్నితంగా స్పందిస్తాయి. నీవు భయపడినట్లైతే, తత్క్షణమే అవీ భయ పడతాయి, నీవు కోపంగా వుంటే, వెంటనే అవీ కోపం తెచ్చుకొంటాయి, నీవు మెతగ్గా, దయగా, సౌమ్యంగా వుంటే, అవి కూడా మెతగ్గా, దయగా, సౌమ్యంగా వుంటాయి" అని అతనికి చెప్పాను. అతను చాలా చక్కగా అర్థం చేసుకొన్నాడు, అప్పట్నించి అంతా సవ్యంగా జరిగిపోతోంది. కాని అతనొక్కడే కాదు గదా యింట్లో వుంది..... ఒరాంగుటాన్ ఒక పెద్ద విషయమనేది నీకు తెలుసుగదా !

ఆ తోత్ నిజంగా చెప్పుకోదగిన జంతువు. మొట్టమొదటిసారి నేను అతడిని చూచినప్పుడేం జరిగిందో నీకు చెప్పానా? (తోత్‌కేమైనా నేర్పావా అని "వై" ని మరీ మరీ అడిగాను, కాని ఆమె దానికేం నేర్పలేదు, చెప్పలేదు అని చెప్పింది) తోత్ ఆమెతో వచ్చింది, నన్ను చూచీ చూడగానే (అది "వై" చేతిమీద వుంది) చేతులు జోడించింది ! తరువాత మాట్లాడింది, దానినోరు కదిలింది, శబ్దాలేం లేవు, కాని దానినోరు కదుల్తూవుంది. ఒక ప్రకటన లేక వ్యక్తీకరణ.... అప్పుడు నేను దాని నభినందించాను, వెంటనే నా మోకాళ్ళపైకి దూకింది, నా చేతుల్లో ఒదిగిపోయింది..... తరువాత అర్ధ సమాధిలోకి వెళ్ళిపోయింది - కదలడం ఆగిపోయింది, నిశ్చలంగా వుండిపోయింది. అలా అయిదు నిమిషాలు జరిగింది.. నేను ఆలోచనగా అనుకొన్నాను "ఎప్పటికీ యిక్కడ అలా వుండి పోవడం జరుగదు, ఇహ యిప్పుడు వెళ్ళిపోవాలి" అని - ఆ తరువాత అది కళ్ళు తెరచి వెళ్ళిపోయింది!....... దానిలో స్వీకరించే శక్తి మానవులలో కంటె యెంతో యెంతో చెప్పకో దగ్గస్థాయిలో వుంది. తరువాత అది చుట్టూ చూచింది, కిటికీలో నుండి చూచింది, యీ ప్రదేశం దాని కిష్టమైనదైంది. తిరిగి నా వంక చూచింది, నా మోకాళ్ళ పైకి వచ్చింది, నా భుజం మీద తలపెట్టి విశ్రమించింది.

జంతువులకు, ముగ్ధులను చేసే శక్తి యెక్కువగా వుంది. మనకు వాటికీ మంచి సంబంధాలే వున్నాయని చెప్పగలను. మానవ చేతనలో వున్నమొత్తం వక్రతను తీసుకొచ్చిన మానసిక కార్యకలాపం (మనుష్యులతో కలిసి నివసించిన వాటిలో తప్ప)

అక్కడలేదు. బయట నుంచి సరాసరి వచ్చిన వాటిలో ఒక సారళ్యత, ఒక విధమైన నిష్కాపట్యత వున్నాయి అవి చాలా ముచ్చట గొల్పుతాయి. పైగా అమితంగా స్వీకరించగల శక్తి మానవ స్వీకరణశక్తి కంటె యెంతో అప్రయత్నంగా స్వీకరించగల శక్తి వాటికున్నది.

ఒక శిష్యునితో మదర్ సంభాషణలు మే 13, 1967

అవి వింటాయి నిజంగా....

పారిస్‌లో "మొక్కల ఉద్యానవనం" అనే ఒక ఉద్యానవనం వుంది. మొక్కలతో పాటు అక్కడ జంతువులు కూడా వున్నాయి. ఒక అద్భుతమైన సింహం అప్పుడే క్రొత్తగా వచ్చి చేరింది. అది బోనులో వున్నదనే మాట నిజమే. దానికెంతో కోపంగా వుంది. ఆ బోనులో ఒక తలుపు వుంది, ఆ తలుపు వెనుక అదిదాక్కొంటుంది. దాన్ని చూడ్డానికి సందర్శకులు వచ్చినపుడే అది ఆ తలుపు వెనుక దాక్కొంటుంది ! నేనుదాన్ని చూచాను. ఒకరోజు బోను దగ్గర కెళ్ళి దానితో మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాను. (జంతువులు మనం పలికే భాషకు చాలా తేలికగా స్పందిస్తాయి, నిజంగా అవి వింటాయి) నా సింహంతో నేను చాలా మృదువుగా మాట్లాడడం మొదలు పెట్టాను. "ఓహ్, నువ్వెంత అందంగా వున్నావు, ~~ఈ~~ విధంగా నిన్ను నీవు దాచి పెట్టుకోవడం చూస్తే జాలేస్తోంది, నిన్ను చూడడం మాకెంతో యిష్టం, తెలుసా... "భలే, అది విన్నది. కొంచెంగా అది నన్ను ఓరగా చూచి, నన్నింకా బాగా చూడడానికి మెడ సాచింది. తరువాత అది తన పంజాను బయటకు తెచ్చింది, చివరకు "చివరకు నన్నర్థం చేసుకొనే వారొకరిక్కడున్నారు" అని చెప్తున్నట్లు అది తన ముక్కు చివరను బోను ఊచలకు ఆనించి నిలిచింది.

CWSA 4 : 30

పడగవిప్పన త్రాచుపాము

థియోన్ ఎస్టేటులో శతాబ్దాల వయసున్న అలివ్ వృక్షాలున్నాయి. ప్రతిరోజూ ధ్యానించడానికి వాటిలో ఒకదాని క్రింద నేను కూర్చొనేదానిని. అవును

అది మిట్టమధ్యాహ్నం, బాగా వేడిగా వుండేది, కాని వేడి నాకెప్పుడూ యిబ్బంది కలిగించలేదు. అందుకు పూర్తిగా విరుద్ధంగా వుండేది. ఒకరోజు నేను ధ్యానంలో చాలా లోతుకు పోయాను, కాని యేదో అసౌకర్యం అనిపించింది. అప్పుడు కళ్ళు తెరచాను. నేనేం చూచానో తెలుసా? నాకు రెండు మీటర్ల ముందు, పడగ విప్పి తిన్నగా నిలబడి, కోపంతో బుసకొడ్తూ నావంక చూస్తున్న ఒక "నజ"ను చూచాను "నజ" అంటే తెలుసా? ఇక్కడుండే నాగు పాములాంటివి, పడగవుండే త్రాచుపాము, యెంతో విషపూరితమైనవి. వాటి విషం చంపేసే అంత ప్రమాదకరం. అటువంటి నజ యిక్కడుంది. పడగను బాగా విప్పి దాని శక్తి కొలదీ బుసకొడ్తూ యిటూ అటూ వూగుతూ నిలిచి వుంది. ఆ పాముకు అంతగా కోపం యెందుకొచ్చిందో మొదట్లో నాకర్థం కాలేదు. నా వెనుక చెట్టులో ఒక రంధ్రం వున్నదని తరువాత నాకు గుర్తు కొచ్చింది. "తన రంధ్రం దగ్గరకు తాను వెళ్ళడానికి అడ్డు పడ్తూ నేను కూర్చొన్నాను" అనే ఆలోచన వచ్చింది. "కాని యిప్పడేంచేయాలి? సందిగ్ధంలో పడ్డాను. యింత చిన్న కదలికైనా చాలు అది నన్ను కాటు వేయడానికి. థియోన్ చెప్పిన మాట నా మనసులో మెదిలింది. "చూడు, నాకేం భయం వెయ్యలేదు. కదలకుండ కూర్చొని, దాని కళ్ళలోనికి తేరిచూచాను, చేతనైనంత అధికంగా నా సంకల్పశక్తిని ప్రయోగించాను. క్రమంగా బుస తగ్గింది, తరువాత పూర్తిగా ఆగిపోయింది. కొంత సమయం తర్వాత నెమ్మదిగా, చాలా నెమ్మదిగా తర్వాత మరొకటిగా ఒకదానితో నా కాళ్ళను చాచాను. కాని యీ సమయమంతటిలోను దాని మీదే నా నిశిత దృష్టి నిలిపి, స్థిరంగా నా సంకల్పాన్ని ప్రయోగించాను. చివరకు ఆ విషసర్పం అకస్మాత్తుగా పడగదించి, త్వరగా తిరిగిపోయి దగ్గర్లో వున్న తటాకంలోనికురికింది.

మదర్ క్రోనికల్స్ వాల్యూం 3

సర్పాలరాజు

జంతువులన్నింటిలోకీ, పాము సమ్మోహన లేక అయస్కాంత శక్తికి చాలా సున్నితంగా స్పందిస్తుంది. నీకు గనుక అది వుంటే (అయస్కాంత శక్తి అత్యంత పదార్థ సంబంధ ప్రాణికం నుండి వస్తుంది) పాములపై తేలికగా అధికారం లభిస్తుంది. పాములంటే యిష్టపడే వారందరికీ ఆ శక్తి వుంటుంది, పాములు తాము చెప్పినట్లు

వినడానికి వాళ్ళు దానిని ప్రయోగిస్తారు.... లెమ్‌సెన్‌లో తాచుపాముతో నేను తలపడవలసి వచ్చినపుడు, ఆ విధంగా బయటపడ్డాను - ఆ కథ తెలుసా? ఈ శక్తిని గురించి థియోన్ నాకు చెప్పాడు. నాలో దాని యెరుక వుంది. అందుచేత ఆ తాచుపామును నా మాట వినేటట్లు చేసాను, అది వెళ్ళిపోయింది. తరువాత (ఈ కథ కూడా చెప్పాను) పాముల రాజు, అంటే పాము జాతి ఆత్మ, నా దగ్గర కొచ్చాడు. ఈ సంఘటన తర్వాత, ఒకసారి ఒక చిన్నిమిన్నాగు (క్లియోపాత్ర సినిమాలో చూపించినది, చాలా ప్రమాదకారి) ను చంపడానికి ఒక పెద్ద జంగురు పిల్లికి నేను సహాయం చేసిన సంఘటన తర్వాత పాము జాతి రాజు నా దగ్గర కొచ్చాడు. మొదట అది మిన్నాగుతో ఆట మొదలు పెట్టింది, ఆ తరువాత సహజంగానే కోపం తెచ్చుకొంది. మిన్నాగు పిల్లిని కాటేయబోయింది, కాని మిన్నాగుకు అందకుండా పిల్లి యెంతో వేగంగా తప్పించుకొంది. (నేను ఇదంతా పది నిమిషాల కన్నా పైగానే గమనిస్తూ వున్నాను, అది అసాధారణం). అలా పాము నుండి తప్పించుకొని, తన పంజాలను పూర్తిగా తెరచి దానిని కొట్టేది - ప్రతిసారీ మిన్నాగు చీరుకుపోయేది, అలా కొంచెం కొంచెంగా, దాని శక్తంతా తగ్గిపోయింది, చివరకు... పిల్లి పాముని తినకుండా ఆపాను - ఆ అంశం చూడలేనంత యేవగింపు కలిగించేది !

ఈ రెండు సంఘటనల తర్వాత, పాముల రాజు ఒక రాత్రి నా దగ్గర కొచ్చాడు. అతని తలమీద ఒక వైభవోపేతమైన కిరీటం వున్నది-అది ఒక సంకేతంలాంటిదనే మాట నిజం, కానియేదేమైనా అతడు ఆ జాతి ఆత్మ. అతడు నాగుబాము ఆకారంలో వున్నాడు, అద్భుతంగా ఉన్నాడు ! భయంకరమైన మృగం... అద్భుతం ! నాతో ఒక ఒప్పందం చేసుకోవాలని వచ్చానని చెప్పాడు. అతని జాతిమీద నా శక్తిని నేను ప్రదర్శించినందువల్ల, నాతో ఒక అవగాహనకు రావాలని నా దగ్గర కొచ్చాడు. "సరే, నీ ప్రతిపాదనేమిటి? అని అడిగాను. "పాములు మీకు అపకారం చేయవు అని మాత్రమేగాక, మీరు చెప్పినట్లు వింటాయి. అందుకు బదులుగా మీరు నాకొక వాగ్దానం చెయ్యాలి. మా వాటిల్లో యే ఒక్క దానినీ చంపనని వాగ్దానం చేయ్యాలి." కొంచెం ఆలోచించి" లేదు, నేనీ వాగ్దానం చెయ్యలేను, ఎందుకనంటే నీ వాళ్ళలో యేఒక్కరైనా, నా వాళ్ళలో (నా మీద ఆధారపడిన వాళ్ళలో) యేఒక్కరి పైనైనా పడితే, నా వాళ్ళను కాపాడకుండా, నీతో చేసుకొనే ఒప్పందం నన్నాపలేదు.

చంపాలనే దురుద్దేశ్యాలు నాకు లేవని అభయమిస్తున్నాను - చంపడం అనేది నా కార్యక్రమంలో లేదు ! కాని నన్నునేను యిందుకు బద్ధురాలని చేసుకోలేను ! అది నా నిర్ణయాధికార స్వేచ్ఛ నరికడుతుంది. సమాధానం చెప్పకుండా అతడు నిష్క్రమించాడు, అందుచేత యథాతథ స్థితి కొనసాగుతోంది.

మదర్ శిష్యునితో సంభాషణలు, ఫిబ్రవరి 4 : 1961

అనువాదం : కె.వి. రావు

9849929254

సీళ్ళు

ఓహ్ ! కొన్ని రోజుల క్రిందట నేనొక భయంకరమైన కథ విన్నాను - మానవీయత ఎంతటి అగాధాల్లోకి కుచించుకు పోతుంది.... నమ్మశక్యం కావడం లేదు. జలచరాలైన సీలు పిల్లల్ని కోసిచంపడం గురించిన కథ విన్నావా.... నువ్వు...?

సీళ్ళు జల జంతువుల ఒకానొక జాతి. పుట్టినప్పుడు తెలుపు రంగులో కొన్ని వారాల పాటు ఉంటాయి. అప్పటికి వాటి చర్మంపై రోమాలను కోల్పోయి వాటి తల్లులూ, తండ్రుల్లాగా బూడిద రంగులోకో, పసుపు రంగులోకో మారిపోతాయి. కొంతమందికి తెల్లని తోలుకోట్లు ధరించడం ఫ్యాషన్‌గా ఉంటుంది. ఈ వ్యవహారాన్ని కొందరు వర్తకులు, వేటగాళ్ళు జరిపిస్తారు ఉత్తర పసిఫిక్ ప్రాంతంలో ప్రసవించే కాలానికి సీళ్ళన్నీ, వేల సంఖ్యలో అక్కడి ద్వీపానికి చేరుకొంటాయి. ఒక్కొక్క తల్లి సీలు, ఒక్కొక్క పిల్లను కంటుంది. సరిగ్గా అదే సమయానికి ఈ వేటగాళ్ళు, వర్తకులు సరం జామా మొత్తం తీసుకొని పడవల్లో అక్కడకు చేరుకొంటారు. సీళ్ళ పిల్లలు పుట్టీ పుట్టగానే వాటిని చంపితెచ్చుకొంటారు. సాధారణంగా ఒక కోటు తయారు కావాలంటే 10 నుండీ 15 చర్మాలు, కావల్సి ఉంటుంది. అలా వాటిని వాళ్ళు హతమార్చుతారు. ఈ సామూహిక హత్యాకాండ చౌకగా జరిగేందుకు, ఆ జంతువుల తలకాయలపై దుడ్డుకర్రతో కొడతారు. కసాయి కత్తితో అక్కడే అవి బ్రతకుండగానే వాటి చర్మాన్ని ఒలుస్తారు....

అవి కీచుకీచుమని అరుస్తుంటాయి, మూగవికాదు కదా!... ఒకసారి ఏమి జరిగిందంటే ఒక టి.వి. విలేకరి అక్కడేమి జరుగుతుందో తెలియకుండానే అక్కడికి

వెళ్ళాడు. (కాని అతడు వేరే పని మీద వెళ్ళాడు) అలా ఆ దారుణం అతని కంట పడింది. అంతే ఒక్కసారిగా భయపడ్డాడు. నీకు తెలుసా! ఎంత గగుర్పాటుకు, అసహ్యానికి లోనయ్యాడంటే దానిని ఆపాలని సంకల్పం చేసుకొన్నాడు. దాదాపు రెండేళ్ళు కావచ్చు, ఆ విషయంపై ప్రచారం చేసుకొంటూ ప్రపంచమంతా తిరిగాడు. టి.వి.లోనూ ఇతర మాధ్యమాల ద్వారా ప్రజలంతా దానిలో జోక్యం చేసుకోవాలని చూచాడు. దానితో ప్రధానమంత్రిపై గట్టి ఒత్తిడి వచ్చింది (కెనడా, ఉత్తరనార్వే అనుకొంటాను, చెప్పాలంటే హిమ ప్రాంత ద్వీపాలవి) వాళ్ళు కెనడా ప్రధానమంత్రి (భలే మనుషుల్లే!) నుండి ఎలాంటి ఆదేశాన్ని పొందారంటే - వాటి తలపై కొట్టి చంపకుండా వాటిపై డీజిల్ ఆయిల్ పోయండి. ఎందుకంటే ఆ నూనే వాటికి ఊపిరాడకుండా చేస్తుంది. కాని అది వాళ్ళకు ఎంతో ఖరీదైన వ్యవహారం నమ్మశక్యంకాని నీచ బుద్ధులు కాబట్టి ఆ నిషేధాన్ని ఎత్తివేయాలని కోరారు - మళ్ళీ ఎప్పటిలానే కోసి చంపమని అనుమతిచ్చాడు. వాటి తల్లులు (అప్పుడే పిల్లలకి జన్మనిచ్చి ఉంటాయి, కూనల్ని నాకుతూ ఉంటాయి) వాటిని కాపాడుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాయి - వాటిని చూడకుండా చేయడానికి, వాటిని కళ్ళను తొలిగిస్తారు.... బాగుంది, అది వినడంతోనే మానవీయత అవమానకరమైన అగాధంలోనికి కుంచించుకుపోతున్నట్లు చూచాను.

సీళ్ళు రక్షణ నిమిత్తం అర్జీ పత్రంపై శ్రీమాత సంతకం చేశారు

అప్పుడు వాళ్ళు కార్డులను తెచ్చారు (ఒక కొత్త ఉద్యమం కోసం సంసిద్ధమౌతున్నారు) ఆ కార్డులు పెద్ద ఛాయాచిత్రాలతో ఉన్నాయి. ఆ చిన్ని చిన్ని పిల్లలు నీకు తెలుసా ఎంత ముద్దు ముద్దుగా ఉన్నాయో ! చాలా తెలివిగా ఉన్నాయి. అవి మొదటి కోవకు చెందినవి. ఆ కథను తెలుసుకొనే ముందు ఆ ఫోటోను చూచాను; చూచి "ఎంత ప్రేమగా ఉన్నాయి కూనలు" అన్నాను. చూతును కదా : గ్రహణ శీలంగా, మెచ్చుకొనేలా... ఉన్నది ఒక్కొక్కకూన ! అలా ఆ ఫోటోలతో పాటు ఈ తతంగాన్ని, నడిపే క్రూర నేరస్తుడి బొమ్మను కూడా చూచాను. ఆ ప్రక్కనే విలేకరి బొమ్మకూడా... ఆ కార్డులో సీలు, బొమ్మకు పై భాగంలో ఆ పసి సీలును బ్రతకనివ్వండి అనే నివాదం ఫ్రెంచిలోనూ, ఆంగ్లంలోనూ అలాగే... క్రింద పేరు, సంతకం... ఆ కార్డుకు వెనుక ప్రక్క ఏదైనా వ్రాయలంటే వ్రాయడానికి ఖాళీ....

నన్ను దానిపై సంతకం చేస్తారా అని అడిగారు. నేను చేస్తానన్నాను. ఒక కార్డు నార్వే మత్స్యమంత్రిత్వశాఖకు, మరొకటి కెనడా మత్స్య మంత్రిత్వశాఖకు, మరొకటి కెనడా ప్రధానమంత్రికి... సంతకం చేసి నా స్టాంపు కూడా వేశాను. “మదర్ శ్రీ అరొబిందో ఆశ్రమ్” ఇంకా అక్కడేమి జోడించలేదు. ఆ స్థలాన్ని ఖాళీగా వదిలి సంతకం చేసి పంపాను.

అది నాకు చెప్పినప్పుడు.... ఎందుకు? అంటే.... ఆ కోటును ధరించే ఆడవాళ్ళు.... ఆ జంతువుల అన్నింటి వేదనను, వాటి భయాందోళనను, అంతా వాళ్ళ వీపుల మీద ధరిస్తున్నారు. అది వాళ్ళు నిద్రించేటప్పుడు పీడకలల్ని తెచ్చిపెట్టదూ! ! నమ్మశక్యం కాని విషయం. ఈ అమాయక ప్రాణుల రెండు, మూడు చర్మాలతో తయారైన ఆచ్ఛాదవాలను ధరించి డాన్స్ చేయడం - ఫ్యాషన్.... ! మనుషులు ఉన్మాదులవున్నారు.

ఉత్తర భూభాగంలో,, అది (ఒకరకమైన ఆటవిక క్రూరత్వం) ఉన్నది. ఇది మచ్చుకు ఒక సంగతి మాత్రమే - క్లుప్తంగా చెప్తాను. ఈ నీచమైన చేతన భూమిపై సర్వత్రా ఉన్నది. దీనిని అలానే చూచాను. ప్రతిక్రియను మేల్కొల్పేందుకు పారదర్శకమౌతున్న, అంశంగా ఉంది. అయ్యో పాపం.... ఆ చిరుకూనలు. సీళ్ళు చాలా ఉన్నత, పరిణిత జంతువులు. అవి అచేతన ప్రాణుల్లో లెక్కింపబడవు. ఆ కార్డుపై భాగంలో కళ్ళతో తెరిపారా నిన్నే చూస్తున్నట్లు ఉంటాయి. అది హర్షణీయం.....

శ్రీమాత - శిష్యునితో సంభాషణ, అక్టోబర్ 11, 1969

ప్రేమ ఒక్క మానవుల్లోనే ఆవిర్భవించదు, అది సర్వత్రా ఉన్నది. దాని కదలిక మొక్కల్లోనూ ఉంది, బహుశ రాళ్ళల్లోనూ ఉంది. జంతువుల్లో దాని సన్నిధిని పసికట్టడం చాలా సులువు. ఈ గొప్ప, దివ్యశక్తికి సంబంధించిన వికృతులన్నీ, పరిమిత ఉపకరణానికి చెందిన స్వార్థం, అజ్ఞానం అస్పష్టతల నుండి వెలువడతాయి.

CWM 3 : 69-70

శ్రీమాత

అనువాదం : సిహెచ్. హర్షవర్ధన్

9441519210

ఆశ్రమ జంతువుల కథలు

వేటినీ విడిచి పెట్టలేదు

శ్రీ అరవిందులు, శ్రీమాతల ప్రయోగశాలయే ఆశ్రమం. పెద్ద, చిన్న ప్రాణులన్నీ దానిలోని భాగమే. అవును, మానవులు మాత్రమే కాదు.... పిల్లులు, కుక్కలు, ఆవులు, ఎద్దులు, బ్లాక్ కాకి, రిచర్డ్ గారి గాడిద వేటినీ ఆమె విడిచి పెట్టలేదు.

దిలీప్ కుమార్‌రాయ్ : శ్రీ అరవిందులు నుండి
దీలీప్‌కు లేఖ వాల్యూం 3, పేజి 11

పూమా

నా వాస్తవ పరిజ్ఞానం మేరకు శ్రీమాత పిల్లులు, కుక్కలు మరియు ఆశ్రమ ఎద్దులతోనూ వ్యవహరించేవారు. ఒకసారి ఉదార్ ఒక చిన్న గాడిదను తీసుకువచ్చాడు.. ఆమెకు ఎన్నో ఇతర జంతువులపట్ల అసక్తి వుండేది. గుర్రాలు అదేవిధంగా పక్షుల గురించి శ్రీమాత ప్రస్తావిస్తూ వుండేవారు. ఆమెకు తెలిసిన కొన్ని పిల్లులు, కుక్కలకు మానవులు కావాలనే ఆకాంక్ష వుండేదట. కానీ, ఆమెకు బహుశా చాలా నచ్చిన జంతువు పూమా. మానవులతో పూమాకు సహజమైన అనుబంధం వుంటుందని, వాటిని సన్నిహిత మిత్రులుగా చేసుకోవచ్చునని అత్యంత ఆకర్షణీయమైన చిరునవ్వుతో ప్రాస్పరిటీ గదిలో శ్రీమాత చెప్పడం నాకు గుర్తుంది. వాస్తవానికి కుక్కలు అటువంటి అనుబంధానికి ప్రతీకగా వుంటాయి. అయితే, కుక్కలు శతాబ్దాలుగా పెంపుడు జంతువులుగా వున్నాయి. పూమా ఇప్పటికీ అరణ్యాలలోనే వుంటుంది.

న్యూ అమెరికన్ ఎన్‌సైక్లోడియా, పేజి 1135లో దీని ప్రస్తావన వుంది : పూమా (లేదా కోగర్) పిల్లుల కుటుంబానికి చెందిన అతి పెద్ద తెగకు చెందినది. ఇది ఆమెరికాలో కనిపిస్తుంది. కెనడా నుండి పాటగోనియా వరకు విస్తరించింది. పూమాను కొన్ని సందర్భాలలో దాని పసుపుపచ్చ రంగు కారణంగా ఆమెరికా లయన్ అని పిలుస్తారు. ఇది చిరుతపులి అలవాట్లను పోలి, అదే పరిమాణంలో వుండి, జింక పరిమాణం వరకుగల జంతువులను వేటాడ కలిగి వుంటుంది. కొన్ని సందర్భాలలో మాత్రమే మనుషులపై దాడి చేస్తుంది. ఇది ఉత్తర ఆమెరికాలో ఇప్పుడు కనబడటం లేదు. దక్షిణ అమెరికాలో బ్రెజిల్‌లోని ఉష్ణమండల అడవులు, పైభాగాన

ఏండ్స్‌లోని మంచు ప్రాంతంలోను కనిపిస్తుంది. సింహం, దాని పిల్లల గురించి జ్యాడీ ఆడమ్‌సన్ అద్భుత పుస్తకం ద్వారా ఈ మాంసాహార జంతువు గురించి తెలిసింది. దాని గురించి శ్రీమాత చాలా ఉత్సాహభరితంగా ప్రసంగించారు.

శ్రీ అరవిందులు, నెమలి

శ్రీ అరవిందులు కూడా జంతువులతో వ్యవహరించడంలో ప్రాచుర్యం పొందారు. శ్రీమాతతో సహచర్యంగల సంవత్సరాలలో వారు పిల్లులతో సన్నిహితంగా వుండేవారు. శ్రీమాత ఒక పిల్లికి పళ్లెంనిండా చేపలు ఏర్పాటు చేయడంలో హడావిడిగా పురాణికి కనిపించినది. ఒక పిల్లి వచ్చి వారి కుర్చీపై కూర్చుంటే ఎవరూ దానిని ఇబ్బంది పెట్టనిచ్చేవారు కాదు. ఒక కుక్క కూడా వారి గదికి వెళ్లి వారి పాదాలను నాకుతూ వుండేది. బిగ్‌బాయ్ పిల్లి చనిపోయేటప్పుడు శ్రీ అరవిందులు వారి గది నుండి క్రిందకు వచ్చి వారి కుడిచేతితో దానిని నిమురుతూ వున్నారు. ఊహించని విధంగా స్పష్టమైన రుజువు వున్నప్పటికీ శ్రీమాతతో వారి పరిచయానికి ముందు చాలా కొద్దిమంది వ్యక్తులు మాత్రమే జంతువులతో వారి క్రీడల గురించి వినివున్నారు. వారి రచనల నూరవ సంచిక అచ్చుచిత్తులు చదివే క్రమంలో కాళిదాస విరచిత కావ్యంపై గతంలోని ఒక వ్యాసం : 'కొన్ని ఎంపిక చేసిన వ్యాసాలు' కనిపించాయి. నెమళ్ల గురించి కాళిదాసు వర్ణనపై వ్యాఖ్యాత వ్యాఖ్యలను శ్రీ అరవిందులు ఉటంకించారు. ఈ వ్యాఖ్యాత వ్యాఖ్యల ప్రకారం నెమళ్లు వాటి పర్యావరణంతో అనుబంధం కలిగి వుండవు. శ్రీ అరవిందులు ఈ వ్యాఖ్యను తోసిపుచ్చారు. "నేను నెమళ్ళను స్వయంగా సంరక్షించాను. ఏదైనా ఇతర ప్రాణి మాదిరిగా వాటికి కూడా అనుబంధం వుటుందని చదువరికి స్పష్టం చేయగలనని" తెలిపారు, శ్రీ అరవిందులు నెమళ్ళను సంరక్షించుట వాస్తవానికి ఒక దివ్య వార్త !

కెడీ సేత్నా, అవర్ లైట్ అండ్ డిలైట్ పిపి : **159 - 166.**

గోల్డీ

శ్రీ అరవిందుల దయ వారి చైతన్యంలాగానే అపరిమితమైనది. ఆశ్రమంలోని పిల్లులు, కుక్కలకు కూడా దానిలో భాగముంది. శ్రీమాత 'గోల్డీ' అని పిలిచే కుక్కపిల్లను ఒక సాధిక కోరినప్పుడు ఆమెకు ఇచ్చారు. అది పెద్దదయిన తరువాత ఆమెతో గది నుండి ప్రతిరోజూ తన నోటితో పూసెజ్జను తెచ్చేది. శ్రీమాత

గదికి తీసుకు వెళ్లేది. తరువాత శ్రీ అరవిందుల సమక్షానికి చేరి తరచుగా అది వారి పడక క్రింద నిదురించేది.

నారాయణ్ ప్రసాద్ - శ్రీ అరవింద ఆశ్రమ జీవితం, పేజీ 340

బుదె - గాడిద

1945 - 46లో ఒకానొక సమయంలో ఉదార్ ఎక్కడినుండి వచ్చినదో తెలియని ఒక చిన్న గాడిదతో కనిపించాడు. క్రిస్మస్ రోజున దానికి అందంగా వస్త్రధారణ చేసి, దాని తలపై శంఖాకారంగల టోపిని పెట్టి శ్రీమాత సమక్షానికి తీసుకువచ్చాడు. ఫ్రెంచి భాషలో గాడిదను 'ల బుదె' అని పిలుస్తారు. శ్రీమాత దానిని చూసి సంతోషించి బుదె అని నామకరణం చేశారు. దానిని ఆశ్రమంలోనే వుంచాలని కోరడంలో బుదె ఆశ్రమ గాడిదగా మారింది.

దానిని ఇప్పుడు ఎవరు సంరక్షించాలి? సుమారు పదమూడు లేదా పద్నాలుగు సంవత్సరాల వయసున్న రిచర్డ్ అప్పుడే ఇంగ్లండ్ నుండి వచ్చాడు. రిచర్డ్‌ను గాడిదకు సంరక్షకునిగా వుంచారు.

రిచర్డ్ యువకుడు, అదేవిధంగా గాడిద కూడా చిన్నదే. ఇద్దరూ కలిసి పెరిగారు. క్రమంగా రిచర్డ్ గాడిదల సమూహంతో స్నేహాన్ని పెంచుకున్నాడు. ఒకసారి రహదారిపై ఒక గాడిదకు చెవి తెగడంతో తీవ్రంగా రక్తం కారుతోందని రిచర్డ్‌కు తెలిసింది. ఈ వార్త విన్న వెంటనే రిచర్డ్ ఆ గాడిద దగ్గరకు పరిగెత్తాడు. దానిని ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లి, సరిగా చికిత్స అందించి, కట్టు కట్టేంతవరకూ వెనుదిరగలేదు. అందువలన అతనిని 'గాడిద-ప్రేమికుడు రిచర్డ్' అని పిలిచేవారు.

జులై 14 ఫ్రెంచ్ జాతీయ దినోత్సవం, పుదుచ్చేరిలో ముందటిరోజునే ఉత్సవాలు ప్రారంభమవుతాయి. వారు గాడిదల పందెం కూడా నిర్వహించేవారు. రిచర్డ్ పందానికి అతని గాడిదతో హాజరైనాడు. ప్రతీ రౌతు తన గాడిదపై ఎక్కి తుదిగీత వరకు చేరాలనేది పందెం నియమం. రిచర్డ్ అతని గాడిదపై సిద్ధంగా వున్నాడు. అది దృఢమైన జంతువు. ఏదైనా ఇతర జంతువు దాని సమీపానికి వస్తే వాటిని కొరకడానికి అది దుమికేది. మరొక సమస్య ఏమిటంటే అది ప్రారంభ గీతను గౌరవించదు. అందువలన అన్ని ఇతర గాడిదలకు వెనుకన దీనిని వుంచాలని నిర్ణయించారు. ఆ విధంగా రెండు సమస్యలూ ఒకేసారి పరిష్కారమయ్యాయి.

పందెం ప్రారంభమయింది. రిచర్డ్ గాడిద చాలా బలంగా వున్నందున మిగతావాటికంటే ముందుకు సాగింది. ముందుకు సాగుతుండగా దానికంటే ముందుకువెళ్లే ఏ గాడిదనైనా కొరకడానికి వెళుతోంది. రిచర్డ్ గాడిద మిగతావాటికంటే ముందు పరుగిడసాగింది. కానీ, తుదిగీతకు కొన్ని గజాల ముందు అకస్మాత్తుగా ఆగిపోయింది. దానిని ఎవరూ కదపలేకపోయారు. ఈ కఠిన పరిస్థితిలో రిచర్డ్ క్రిందకు దిగి తుదిగీత వరకూ దానిని పెట్టాడు. ఆ విధంగా అతను పందెంలో విజేత అయినాడు.

ప్రణబ్ భట్టాచార్య, నా స్మృతులు భాగం 1, పేజీ 104 - 06

పిచ్చుక పట్ల దయ

అపుడు సుమారు ఉదయం 5 గంటలవుతోంది. రోజువారీ విధంగానే శ్రీ అరవిందులు, శ్రీమాత నివసించే పవిత్ర గృహానికి నేను వెళ్ళాను. ఆ గృహంలోని భాగాన్ని శుభ్రపరిచే పని నాకు దయతో అనుగ్రహించబడినది. నేను ప్రవేశించేందుకు, ఆనందపరిచే నా పనిని ప్రారంభించేందుకు శ్రీమాతయే తలుపులు తెరిచేవారు.

కానీ ఒక రోజు తలుపు తెరచిన తరువాత శ్రీమాత అక్కడే నిల్చుని, పెద్దదైన మధ్య తలుపు పైభాగాన విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న పిచ్చుకకు ఇబ్బంది కలుగజేయకుండా చాలా జాగ్రత్తగా, నెమ్మదిగా పని చేయవలసిందిగా శ్రీ అరవిందుల తరపున కోరారు. నేను దివ్య ఆజ్ఞగా భావించి జాగ్రత్తగా వ్యవహరిస్తానని వాగ్దానం చేసాను.

నేను లోపలికి ప్రవేశించిన తరువాత శ్రీమాత విశ్రమించారు. ఏవిధమైన చడీచప్పుడు చేయకుండా శ్రీమాత చెప్పిన తలుపుగుండా వెళ్ళాను. ఆ తలుపు పైభాగాన పిచ్చుక నిశ్చలంగా కూర్చోవడం చూసి నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఆనందించాను.

నేను చలించిపోయాను. మన దివ్య గురుదేవులు ఎంతటి దయావంతులో కదా! వారు ఆ గదిలో అక్కడ నడకసాగిస్తూ ఉంటారు. అక్కడ నిరంతరముండే ప్రశాంత వాతావరణంలో ఈ చిన్ని ప్రాణి రాత్రి సేదతీరుతుండటం గమనించి యుంటారు. వారి దయను మానవులు మాత్రమే కాదు ప్రాణులు పెద్దవి, చిన్నవి

అన్నీ పొందేందుకు విశ్వం కంటే విశాలమైన వారి హృదయంలో ప్రేమపూర్వక స్థానముంది. వారు ఉన్నత శిఖరాల నుండి ఎప్పటికీ మనపై దృష్టి సారించుటకు, వారి ప్రేమపూర్వక హృదయపులోతులలో మనలను నిలుపుకొనుటకు శ్రీ అరవిందులను, దివ్య గురువులను, విశ్వ భగవానుని సజీవ రూపాన్ని పొందడం వలన వాస్తవానికి మనమందరం, ధన్యులం !

పూజాలాల్, కొన్ని జ్ఞాపకాలు, పేజి 80 - 82.

ఓజస్ - ఎద్దు

ఓజస్ (ఒక ఎద్దు) కొంత ఇబ్బంది కలుగజేసిందనటంలో ఎటువంటి ఆశ్చర్యం లేదు. ఈ ఎద్దులు వ్యక్తుల మార్పులను గమనించుటలో తగినంత తెలివిని కలిగియుంటాయి. ఈ నూతన వ్యక్తి ప్రావీణ్యుడు కాడు. అంతేకాకుండా కొంచెం క్రూరంగా ఉంటాడు. నువ్వు అతడిని జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి దానికి కారణం ఎద్దులతో అతను వ్యవహరించే తీరు నాకు నచ్చలేదు.

పశువుల తోకలను మెలిపెట్టే అతని విధానాన్ని నేను తీవ్రంగా వ్యతిరేకిస్తున్నాను. ఎవరైనా అతని అవయవాలను అలా మెలిపెడితే అతను ఏమంటాడు? అతని కంటే కూడా మన ఎద్దులు మరింత సున్నితంగా ఉంటాయని నేను విశ్వసిస్తున్నాను.

ఈ విషయం ముగించేముందు ఎద్దులపై పైకప్పు నుండి అంగీకరించ వలసిందిగా, పాటించవలసిందిగా ఆదేశిస్తూ నేను శక్తిని కేంద్రీకరించానని, అవి పూర్తిగా గ్రహించాయని మీకు చెప్పగలను. ప్రశాంతమైన, స్థిరమైన, ఊగిసలాడని చైతన్య ఇచ్ఛను ఉపయోగించుటయే మార్గం, దివ్యజీవనం కోరుకునే వారికి వాస్తవంగా ప్రభావంతమైన, ప్రశస్తమైన ఏకైక మార్గం అదే.

CWM 16 : 106-07

చిరుతపులి

శ్రీమాత జంతువులు, పశువులు మరియు కీటకాల విధానం, కదలికల గురించి చాలా విపులంగా అధ్యయనం చేసారు. ఆమె భావాలను వాటితో

పంచుకోగలిగేవారు. "జంతువులలో కూడా అసూయ, ద్వేషం, ఇతరులను శాసించాలనే భావాలు కనిపిస్తుంటాయని" ఆమె చెప్పారు.

దీని గురించి శ్రీమాత ఆశ్చర్యంగొలిపే ఒక కథను తెలిపారు. ఫ్రాన్స్‌లో ఒకనొకచోట ఒకసారి ఆమె జంతువుల ఉద్యావనవనానికి వెళ్ళారు. ఆమె అక్కడ ఒక గుహలో నల్ల చిరుతల జంటను చూసారు. వాటికోసం ఒక గుహవంటి ప్రదేశం నిర్మించారు. వాటిలో ఆ రెండు చిరుతలు వాటి తోకలను మెలివేసుకుని కూర్చున్నాయి.

మగ చిరుత ఉదారంగా ఉన్నట్లు శ్రీమాత భావించారు. గుహ వద్దకు సమీపించి దానివైపు తీక్షణంగా చూస్తూ అత్యంత ప్రేమతో నీవు చాలా అందంగా, చాలా మంచిగా ఉన్నావన్నారు.

శ్రీమాత చిరుతతో ఆప్యాయంగా మాట్లాడుతుంటే అది పెద్ద ఆవలింతతో కాళ్లను చాచి నిల్చుంది. శ్రీమాతను చూస్తూ సాధుస్వభావంతో తోకను ఊపడం ప్రారంభించింది. కోలాహలపూర్వక శబ్దంతో శ్రీమాత వైపు కంచె వరకు సమీపించింది. 'నీవు ఎంత సాధుత్వంతో ఉన్నావు. ఎంతో అందంగా, ఎంతో మంచిగా ఉన్నావు' అని శ్రీమాత పలికారు. చిరుత ఆనందిస్తూ తోకను ఊపడం ప్రారంభించింది.

మరోప్రక్క ఇదంతా గమనిస్తున్న ఆడ చిరుత కోపంతో అరవసాగింది. కొంతసేపటికి అదక్కడ నిలువలేకపోయింది. అక్కడనుంచి కదలి కోపంగా అరుస్తూ, మగ చిరుతను సమీపించి తోకతో కొట్టసాగింది. ఇదంతా దానికి నచ్చడంలేదని స్పష్టంగా అర్థమౌతోంది. కొంతదూరం వెళ్ళి కూర్చున్నా దాని అరుపులు కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి.

కొంచెం తికమకపడిన మగ చిరుత ఒకసారి ఆడచిరుతను, మరొకసారి శ్రీమాతను చూడనారంభించింది. కొద్ది సమయం తరువాత కంచె పరిధినుండి ప్రశాంతంగా వెళ్ళి తమ భాగస్వామి ప్రక్కన కూర్చుంది.

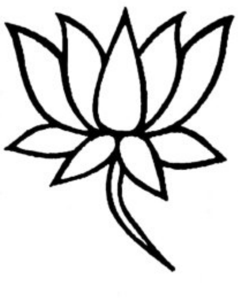
జంతువులను వేటాడడం లేదా చంపడం శ్రీమాతకు అస్సలు నచ్చదు.

ప్రణబ్ భట్టాచార్య, నా స్మృతులు భాగం-1 పిపి 24-25

అదికూడా అద్భుతమైన రంగుతో చాలా అందంగా ఉండేది. గోల్డెన్ బెస్ట్ నట్, నేనటువంటి పిల్లిని ఎన్నడూ చూడలేదు. అది చనిపోయినప్పుడు ఆ చెట్టు క్రిందనే దానిని పాతిపెట్టాను. ఆ చెట్టుకు"సర్వీస్" అని పేరు పెట్టాను. నేను స్వయంగా చెట్టు వేళ్ళ క్రింద దానిని ఉంచాను. అక్కడ ఎండిపోతున్న ఒక పురాతన మామిడిచెట్టు ఉండేది. ఆ తరువాత అక్కడ పసుపు పచ్చని పుష్పాలు పూసే చిన్న కాపర్‌పాడ్ చెట్టును నాటాము.

ఈ జంతువులతో ఎలా వ్యవహరించాలో మీకు తెలిస్తే అవి చాలా అద్భుతంగా ఉంటాయి. నేను ఆశ్రమంలోకి వచ్చినపుడు ఈ గృహంలోకి ఏ పిల్లులను తీసుకురావద్దు ఇక్కడ అది చాలా అసాధ్యమని అన్నాను. బిగ్‌బాయ్ మరణించిన తరువాత ఇక్కడ చాలా పిల్లులు చేరాయి. మిగతా అన్నింటినీ నేను ఇచ్చేసాను. కానీ మొదటిది వీటన్నింటికీ తల్లి అయిన ముసలి పిల్లిని వదలిపెట్టడం నాకు ఇష్టం లేక దానినుంచేసాను. అది ఆశ్రమ ప్రాంగణంలోనే ఒక ఇంటిలో ఉండేది. ఒకరోజు అదిచాలా ముసలిదై కదలలేని స్థితికి చేరుకుంది. ఎదురుగా ఉన్న పైకప్పు పైకి మెల్లగా ప్రాకుతూ వచ్చి కూర్చుంది. (దానిని మీరు ఇక చూడలేరు-సర్వీసు వృక్షం దానిని పూర్తిగా కప్పివేసింది-కానీ ఆ రోజులలో మీరు స్పష్టంగా చూడగలిగేవారు.)అది మరణించేంతవరకు...నన్ను చూడగలిగేంత దగ్గరకు వచ్చి అక్కడ కూర్చునేది. ప్రశాంతంగా కదలకుండా నన్ను చూస్తూనే ప్రాణం విడిచింది.

శ్రీమాతకు శిష్యునితో సంభాషణ ఏప్రిల్ 12, 1961

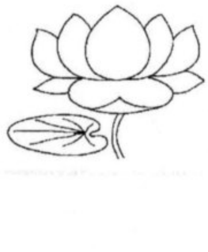

వాస్తవానికి ఆ జంతువులు-అన్ని జంతువులు-భయాన్ని అనుభూతి చెందుతాయి కొన్ని పైకి చూపక పోయినప్పటికీ, మానవునిలో లేని ఒక విధమైన సహజ ప్రవృత్తితో అవి అసాధారణ రీతిలో అనుభూతి చెందుతాయి. మీరు భయపడుతున్నట్లు అవి గమనిస్తాయి. మీ శరీరం నుండి వెడలే స్పందనలు వాటిలో తీవ్రమైన, అప్రియమైన ఉద్వేగాలను కల్పిస్తాయి. అవి దృఢమైన జంతువులయితే వాటిలో కోపం పెరుగుతుంది. అవి అల్పమైన జంతువులయితే అవి భయానికి గురిఅవుతాయి. నీకు ఎటువంటి భయం లేకపోతే, సంపూర్ణమైన విశ్వాసం, నిజాయితీతో స్నేహ పూర్వకంగా వాటిని సమీపిస్తే మీరు గమనించవచ్చు. వాటిలో భయం ఉండదు, అవి భయపడవు, మిమ్మల్ని భయపెట్టవు, ద్వేషించవు. అంతేకాక చాలా విశ్వాసంతో అవుంటాయి. అన్ని సింహాలను చూడడానికి బోనులలోకి వెళ్ళడానికి ప్రోత్సహించరాదు. కానీ అది అలాగే ఉంటుంది. మొరుగుతున్న కుక్కను సమీపించినపుడు నువ్వు భయపడితే అది కరుస్తుంది. నువ్వు భయపడకపోతే అది పారిపోతుంది. భయపడడం లేదని పైకి కనిపించడమే కాదు. నువ్వు వాస్తవంగా భయపడకూడదు. అది నీ ఆకారాన్ని కాదు, నీలోని స్పందనలను గమనిస్తుంది.

CWM 7 : 26-29

శ్రీమాత

అనువాదం : హోతా ఈశ్వరకృష్ణ

సెల్ : 8919515393

Vol. 51, No. 9
September 2021

Date of Publication:
1st September 2021

Registered: PY/41/2021-23
TN/PMG/(CCR)/ WPP No. 473/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Cover and Back cover Sketch
by the Mother

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001